KOMIX

NR. 5
5. januar
1984
Kr.10.00

...om og med tegneserier

TORPEDO 1936
flot og rå serie.

HANS QVIST DØD

Interview med
MANARA
(Dies Irae, en forfatter søger 6 personer m.v.)

Interview med
FLEMMING QVIST MØLLER
STORTALENT I DANSK TEGNESERIE SOM SKIFTEDE MEDIE

NYHEDER
ANMELDELSER BREVE

...
—KOM UD, PETERSEN! VI VED, DE ER DERINDE...
OG DET VAR DIG, DER SAGTENS SKULLE FÅ TIDEN TIL AT GÅ, NÅR DU BLEV PENSIONERET!
—HAR DU ALDRIG OVERVEJET AT BYGGE EN KOIST?
NÅ, SÅ DU VIL ALTSÅ GERNE VIDE, HVOR ALLE DE HUSHOLDNINGS-RENGE BLIVER AF...!
ALL RIGHT, ALL RIGHT, JEG ER MÅSKE IKKE NOGEN ALLAN SIMONSEN, MEN DU ER MÅSKE HELLER IKKE NOGEN SEPP PIONTEK!

Sjællands Tidende
Slagelse (V)

Kulturudvalgsformand Benny Christensen:

Pornotegneserier der forherliger blodskam har ingen berettigelse på børnebiblioteket i Slagelse

Efter den kritik som Carsten Larsen - folketingskandidat for Kristeligt Folkeparti - først rejste i Sjællands Tidende og gentog i aftes i TV's »Kultur-revyen« , har kulturudvalgsformand Benny Christensen (C) læst fire af de omtalte tegneserier.

- Jeg har læst »Den afskyelige Snekvinde«, »Mik og Susse«, »Fritz the Cat« og »Tavshed«. Desuden har jeg undersøgt hvor mange eksemplarer vi har på biblioteket og oprigtig talt, jeg er rystet, siger Benny Christensen.

- »Den afskyelige Snekvinde« findes i ni eksemplarer, det er helt sindsygt ! Heraf står de fem i børnebiblioteket og det er mere eller mindre porno. Det kan ikke være rigtigt, at man på et børnebibliotek skal have bøger,der forherliger blodskam. Det er en pornobog, der er uden berettigelse på børnebiblioteket, siger Benny Christensen.

- »Mik og Susse«, handler om sex-revolutionen, det er hvad jeg vil kalde en parodi på den franske venstrefløjs-bevægelse. Den indeholder noget om total orgasme, ledsaget af tegninger der viser alt. Den findes i ni eksemplarer på voksenbiblioteket, og det er efter min mening for meget, siger Benny Christensen.

- »Tavshed« har vi i fem eksemplarer, og det er langt den bedste af tegneserierne. Den har et meget højt niveau, siger Benny Christensen.

- »Fritz the Cat«, har vi i 17 eksemplarer, heraf otte på børnebiblioteket. Den har jeg meget svært ved at forstå. Jeg kan ikke se dens værdi, den er for mig ganske uinteressant, siger Benny Christensen.

- Det, der så står tilbage for mig, er, om det er nødvendigt at have så mange eksemplarer, siger Benny Christensen og fortsætter:

- »Mik og Susse« og »Den afskyelige Snemand« kan jeg ikke forstå går igennem på bogudvalgsmøderne, hvor indkøbene besluttes. Men det er ikke indkøb, der får mig til at skride ind, men det får mig til at nævne overfor stadsbiblotekaren, at det undrer mig, at det er nødvendigt at købe så mange. Og jeg vil sige, at det er mærkeligt, at man finder en placering af disse bøger på børnebiblioteket nødvendig. Især når børn kan opleve et ulovligt forhold, som blodskam, i bøgerne. Det vil være min reaktion, men det er ikke sikkert, det vil ændre noget, siger Benny Christensen, og fortsætter:

- Jeg har læst bøgerne og prøvet at sige til mig selv, hvad er min rolle som formand for kulturudvalget. Det er at sikre, at vi overholder biblioteksloven, og har et aktuelt, alsidigt og kvalitetskrav. Bogvalget er ikke noget, vi diskuterer løbende, fordi vi tror, at vores bibliotekarer kan klare det. Det sker ved bogudvalgsmøder hver uge. Jeg har aldrig modtaget en eneste henvendelse fra lånere, der har været utilfredse med bibliotekets udbud, siger Benny Christensen.

- Jeg vil principielt være imod, at kulturudvalget udøver cencur mod indkøbene, men vi kan godt blande os i, hvad der købes hjem. Og hvis biblioteket mener, de har så mange penge, at der kan købes så mange eksemplarer af den samme serie som tilfældet er, så må det være et udtryk for, at der er penge nok. Vi har da mulighed for at skære ned på beløbet til indkøb af tegneserier. Men jeg mener ikke vi skal udøve cencur.

- Jeg håber, at man lytter til hvad, kulturudvalget siger, og det er det, jeg siger nu: - Når der generelt ikke er for mange penge til biblioteket, så må man højne kvaliteten af det man køber, og nøje skele til hvor bøgerne placeres. Tænk en gang til, når der købes den slags bøger, siger Benny Christensen, henvendt til bibliotekarerne.

Flemming H. Christensen (SF):

Benny Christensens indstilling til tegneserie-sagen er hyklerisk

Flemming H. Christensen skyder langt over målet, siger Benny Christensen

Flemming H. Christensen (SF), byrådskollega til kulturudvalgsformand Benny Christensen (C), er ikke enig med sin kulturelle formand i sagen om tegneserierne på biblioteket.

I fredags-avisen sagde Benny Christensen, at der var for mange af disse tegneserier på biblioteket.

- Jeg forstår ikke Benny Christensens, efter min mening hykleriske indstilling. Han siger der er for mange bøger af samme titel. Benny Christensen har jo selv uddelegeret indkøbene til bibliotekarerne. Benny Christensen er i sin fulde ret til, at deltage i bogudvalgsmøderne, hvor indkøbene vedtages.Det er fejhed, at imødegå disse indkøb, siger Flemming H. Christensen, og fortsætter:

Må tage ansvaret

Benny Christensen har selv stemt for det budget som indkøbene kører efter, derfor må han tage ansvaret for antallet af indkøbte bøger.

- Endelig siger Benny Christensen, at han har meget svært ved at forstå »Fritz the Cat«, og han finder den ganske uinteressant. Jeg tror ikke det er konservativ politik, at det Benny Christensen ikke forstår, ikke skal være på biblioteket, siger Flemming H. Christensen og slutter:

- De skal være der, uanset om Benny Christensen forstår dem eller ej. Jeg har ikke læst de pågældende tegneserier, men hæfter mig udelukkende ved Benny Christensens manglende ansvar.

Langt over målet

Flemming H. Christensen skyder langt over målet, siger kulturudvalgsformand Benny Christensen,

- Jeg syntes den delegering vi har lavet er ganske udmærket, og den giver mig ret til at blande mig, hvis jeg føler det er nødvendigt. I øvrigt finder jeg mine udtalelser i Sjællands Tidende meget flinke, siger Benny Chrisensen og fortsætter:

- I artiklen var et udmærket udtryk for mine standpunkter, og Flemming H. Christensen har sat sig meget dårligt ind i artiklen. For det første er jeg imod cencur. For det andet er jeg imod placeringen af visse bøger på børnebiblioteket. Men jeg har intet imod de er placeret på vort bibliotek.

- Jeg har vist flere forskellige personer »Den afskyelige Snekvinde«. Folk er ved at falde ned ad stolen når de ser tegningerne. Det er klart, at jeg vil tage sagen op i kulturudvalget til en generel drøftelse på næste møde. Jeg tror Flemming H. Christensen vil ændre synspunkt hvis han ser bøgerne, siger Benny Christensen.

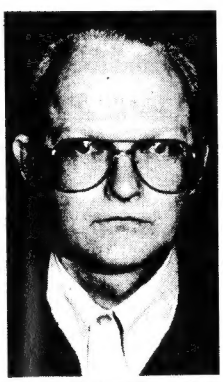

- Jeg forstår ikke Benny Christensens - efter min mening hykleriske indstilling, siger Flemming H. Christensen.

- Jeg tror Flemming H. Christensen vil ændre synspunkt, hvis han så bøgerne, siger Benny Christensen.

KOMIX nr. 5
5. januar, 1984

Redaktør: Rune T. Kidde

Redaktion: Blågårdsgade 37, st., 2200 Kbh. N.
Tlf. (01) 35 37 90

I redaktionen:
Anders Hjorth-Jørgensen, Peter Kielland-Brandt, Mårdøn Smet

Anmeldere:
Peter Bach, Birgitte Bokelund, John Jørgensen, Arne Larsen, Leif Madsen, Jens Thorhauge, Torben Weinreich, Mårdøn Smet, Rune Kidde

Tegnere:
Peter Kielland-Brandt, Mårdøn Smet, Thomas Nøhr, Teddy Kristiansen

Fotografer:
Peter Kielland-Brandt, Thomas Nøhr

FASTE SPALTER

Anmeldelser:
Anders Hjorth-Jørgensen, Malivej 12, 4200 Slagelse.
Tlf. (03) 52 99 96.
Arbejde: (03) 52 12 45

Smådansk:
Tom Larsen, Øresundsvej 25, 1. tv., 2300 Kbh. S.

Animation:
Steen Blendstrup, Runepress, Krogshøjvej 32, 2880 Bagsværd

KOMIX udkommer d. 5. i hver måned og udgives af Interpresse, Box 11, 2880 Bagsværd. (c) IP og de enkelte bidragsydere, 1983. Trykt i Finland.
Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret materiale - men opfordrer til, at man sender sådant. KOMIX gør ikke krav på at være neutralt, objektivt eller uafhængigt - men opfordrer alle med andre meninger til at reagere.

ABONNEMENT:
Tlf. (02) 98 52 27 ml. kl. 13 og 15 - att. Dorthe Jensen, Interpresses Servicekontor. Abonnement kan kun tegnes halvårligt (6 numre) og koster kr. 60.00

Kære læser...

sex og slagsmåls-slaget syder såmænd stadig i Slagelse Centralbibliotek. Sligt syndigt slam skal censures, siger Slagelsekulturens superchef - SF svarer : stop censuren!

Fra KOMIX', side lægger vi stadig op til debat - er vores serie i dette nummer - TORPEDO - modbydelig? Er vores seriekunstner i dette nr. - FL. QVIST MØLLER - pervers og afsporet, når han illustrerer et klassisk græsk skuespil på nedenstående måde? Skriv DIN mening om sex, slagsmål, censur og kultur til KOMIX!

Rune Kidde

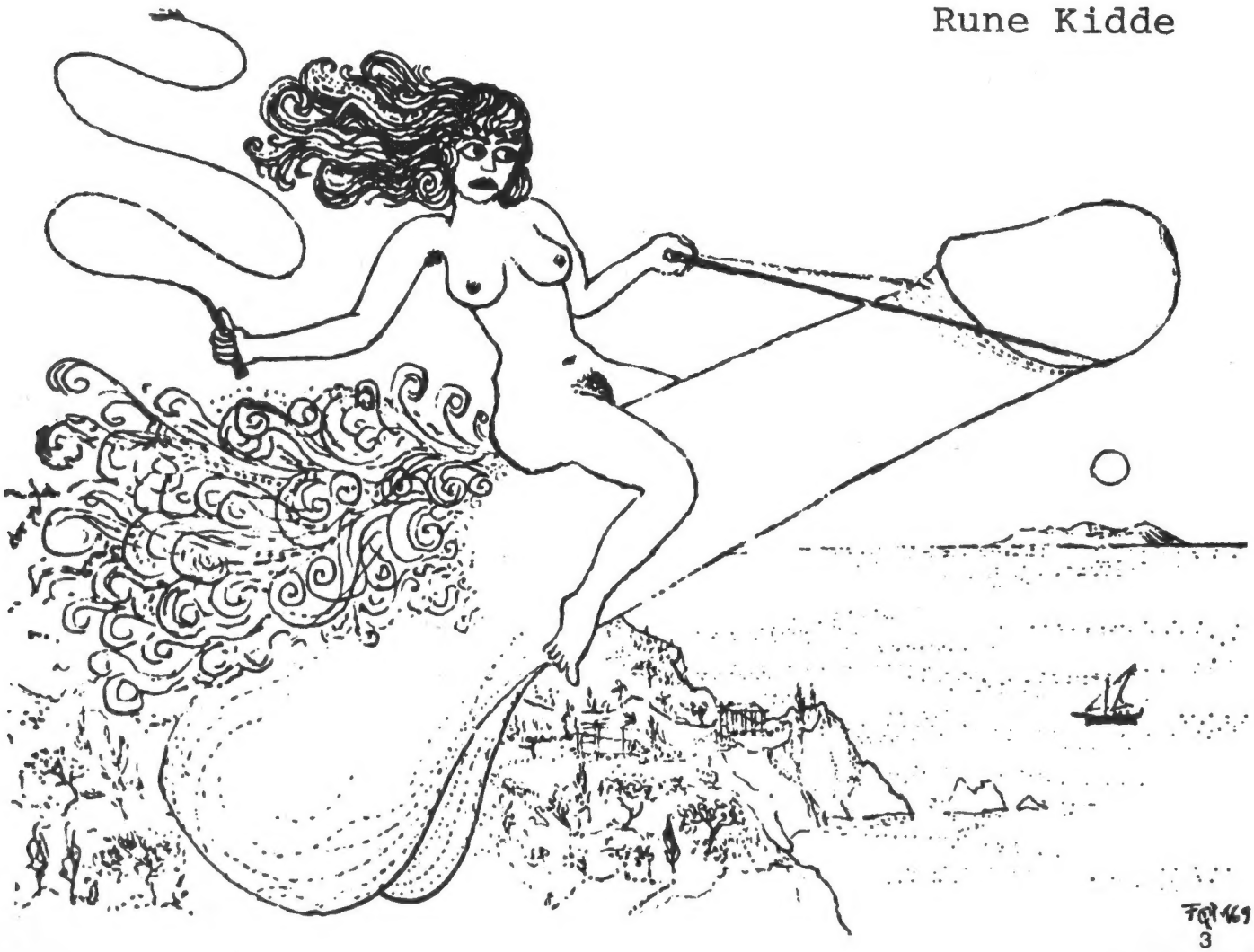

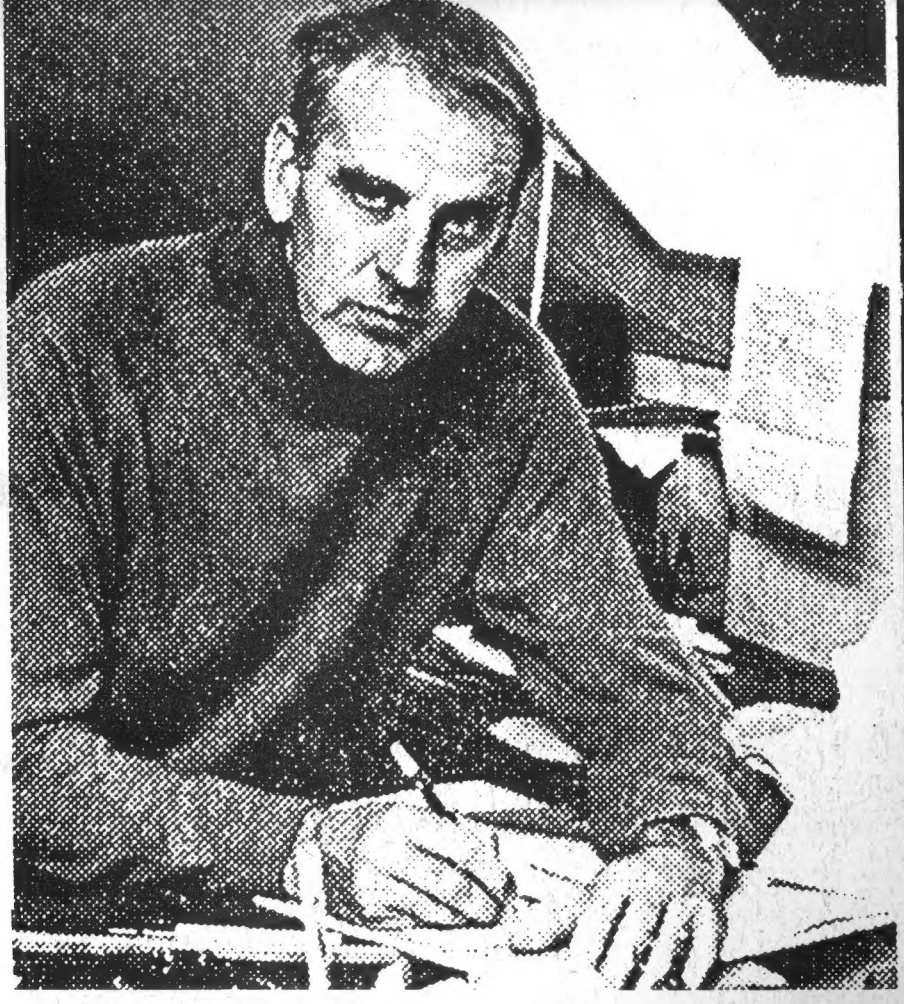

Tegneren Hans Qvist er død

Meddelelsen om Hans Qvists død kom som et chok for den ungdommelige og livsglade 60-åriges mange venner og kolleger.

Han var sagførersøn fra Fåborg og opnåede i sin karriere status som en af de store fornyere af vittighedstegninger i 1950'erne og var ved sin død en af landets mest betydelige humorister. Hans letgenkendelige streg og særegne blanding af lune og absurd humor gjorde ham kendt og elsket ikke kun i Danmark, men også langt ud over landets grænser.

Hans Qvist blev født i 1922 og forsøgte sig, efter at have taget studentereksamen i Nyborg, i mange forskellige brancher, bl.a. som assistent i Østifternes Kreditforening, i et bilfirma, på et kunstforlag og i sportsbranchen, inden han som vittighedstegner fandt sin rette hylde.

Ud over de omkring 40.000 vittigheder, som den myreflittige tegner skabte, udviklede han en lille øretæveindbydende balldemager, der til sidst fik sin egen daglige tegneserie, Skrækkelige Olfert. Desuden var Qvist fast leverandør til Svikmøllen og illustrerede en række bøger.

Qvist, der efterlader hustru og fire børn, var blandt kolleger respekteret og afholdt som få. Hans practical jokes er legendariske, og hans vid og hurtige replikker gav ham i branchen ry for at være lige så morsom som sine vittighedstegninger. Med Hans Qvists død har hans venner og mange beundrere mistet et pragtfuldt menneske, og Danmark har mistet en af sine største humorister.

PIB

Et par ord om

Qvist

Fortalt af ham selv

Hvis jeg skal nævne tre personer, der er rundet af god, fynsk jord, må det blive H.C. Andersen, Carl Nielsen og mig. Hvem af os, der er den største, ved jeg ikke. Jeg er een meter og treogfirs.

Jeg er født i Faaborg d. 7/12 1922, så hvis nogen skulle ønske at sende mig en hilsen, holder jeg forfærdelig meget af whisky og fyldt chokolade. Det var altså d. 7/12 1922. Naturligvis blev der ringet med klokkerne i klokketårnet den dag. Det bliver der for resten hver dag, vist nærmest for at fortælle borgerne, hvad klokken er.

Jeg var en flink elev i skolen; i hvert fald gik der flere år, før jeg blev smidt ud. Så kom jeg i skole i Svendborg. Der var jeg også flink. Derpå frekventerede jeg gymnasiet i Nyborg i 2 år. Jeg boede der, for det var en kostskole. Det var to gode år. Både for Faaborg og Svendborg. Med studentereksamen startede min akademiske løbebane; den sluttede også, for den sags skyld.

Pludselig befandt jeg mig i København, hvor jeg tiltrådte en stilling som assistent i Østifternes Kreditforening. Min indsigt i landejendommes økonomiske forhold gjorde, at jeg ret hurtigt var eksassistent samme sted. Det kunne jeg ikke leve af, så i krigens vanskelige år nød flere virksomheder godt af min assistance. Jeg mindes et automobilfirma og et kunstforlag (postkort med pæne blomster og puslespil med Christian X til hest). Flere mindes sikkert mig. En halv snes år huserede jeg i sportsbranchen. Grundet min varme interesse for tennis og en engleblid tålmodighed fra min chef stod jeg for 5 år siden i den mærkelige situation, at jeg havde sagt op, fordi jeg havde solgt indtil flere vittighedstegninger.

Hvad der videre er sket, ved jeg knap nok. I dag har jeg faktisk solgt mange, mange flere tegninger, end jeg nogensinde havde drømt om, at jeg nogen sinde ville komme til at tegne, når jeg altså skulle sætte min hidtidige arbejdsindsats som målestok. Med undren har jeg set mine produkter reproduceret så fjerne steder, som i Jugoslavien, Spanien, USA, Mexico, Australien, Tyrkiet og Italien.

Hans Qvist

MÅNEDENS MULIGHED

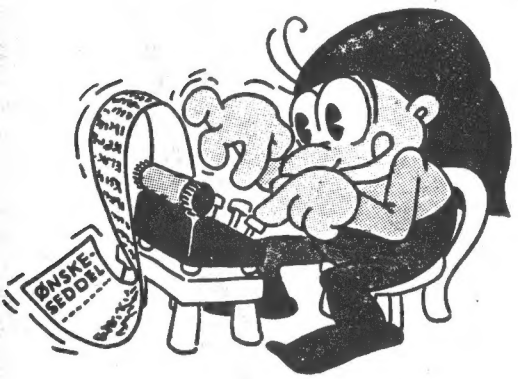

Snip, snap, Snude,
Historien er ude —
Men snart er Jul vi inde paa,
saa gældcr det at finde paa,
hvad gerne vi vil have
— og selv vil gi' — som Gave.

Men hvor skal Gaven k ø b e s?
Se, det maa gerne røbes.
Bed blot din Far og Mor, min Ven:
at købe Gaverne hos den,
som din Forventning spændte,
og Nissebogen sendte.

Som sædvanlig giver vi en skarpsindiig læser muligheden for at vinde ti tegneseriealbums ved at gætte, hvilken senere kendt dansk tegneserietegner, der i sine yngre dage tegnede ovenstående serie. Det er et reklamehæfte udgivet af **Odense Dampvæveri** omkring 1930, og tegneren skabte senere den måske mest succesfulde danske tegneseriestribe på internationalt plan nogensinde. Tegneren døde for et par år siden og hans stribe er nu overtaget af en anden.

MÅNEDENS MORSOMSTE

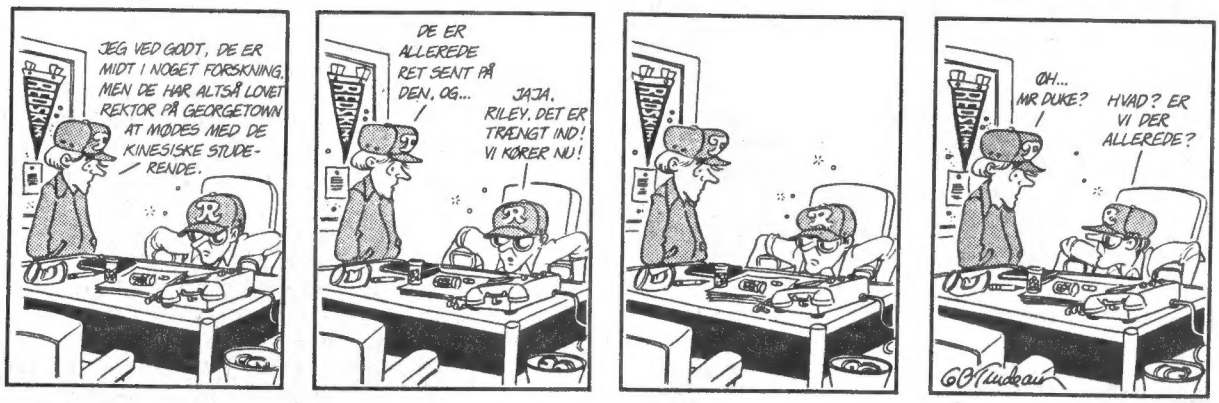
JEG VED GODT, DE ER MIDT I NOGET FORSKNING, MEN DE HAR ALTSÅ LOVET REKTOR PÅ GEORGETOWN AT MØDES MED DE KINESISKE STUDE-RENDE.
DE ER ALLEREDE RET SENT PÅ DEN, OG...
JAJA. RILEY. DET ER TRÆNGT IND! VI KØRER NU!
OH... MR DUKE?
HVAD? ER VI DER ALLEREDE?

DOONESBURY har inderligt fortjent denne titel - og den tildeles hermed som et apropos til det nye udkomne album fra **Carlsen if**. Den skarpe, raffinerede og dybttænkte humor, der er DOONESBURY's kendetegn har bragt en fornem satirisk tradition ind i tegneserien, og bevist, at den også kan bruges til det. Serien lever jo i høj grad i kraft af sin kontinuitet - men vi har alligevel plukket en enkelt stribe ud hertil. Vidunderlige absolut kyniske og hensynsløse Mr. Duke er for øjeblikket ansat hos et rugbyhold og under kraftig påvirkning af adskillige euforiserende stoffer...

LØSNING FRA KOMIX nr. 4: Erik Bille. Og den initiativrige og intelligente vinder fra konkurrencen i KOMIX nr. 3 (hvor svaret var **Gantriis**) blev: **Jørgen Minddal, Byvænget 11, 7500 Holstebro**

MÅNEDENS MAKVÆRK

Månedens makværk er først og fremmest ment som et debatoplæg og en provokation til diskussion om kvalitet og smag i tegneserieverdenen. Læserbidrag skal helst ledsages af en rimelig argumentation og behøver ikke nødvendigvis at stemme overens med KOMIX-redaktionens holdning. Vi har to forslag i denne måned. **Martin Laursen, Borgergade 28, 3., 9000 Aalborg** foreslår de nye **FANTOMET**-striber. Martin skriver: »Jeg sender jer 5 striber af den engang så spændende serie »Fantomet«. Aldrig før har jeg set så mange tegninger til at sige så lidt - vil I give mig medhold i denne påstand? Spændingsintensiteten kunne også strammes **meget** mere.«

Det andet forslag kommer fra **Carsten Poulsen, Krudthusgade 23, kld., 5000 Odense C,** der kort og godt skriver: »Hvad med at tage nogle striber af **ALFREDO** som månedens makværk. Jeg synes nogen gange, at de er pinligt dårlige.«

Der er tre tegneseriealbums til hver forslagsstiller - og så hører vi iøvrigt også gerne fra læsere, der vil tage månedens makværksforslag i forsvar!

Sodavand, chokolade og nøgne pi'r!

I disse travle tider for den danske tegnefilmindustri (Valhalla og alt det der), hvor ambitionerne stiger om kap med budgettet mod internationale højder, bør vi ikke glemme at der trods alt er lavet tegnefilm før her i Danmark.

De af os der var for unge, til at kunne huske Hippie-kulturen i 60'erne for meget andet end en bar røv i fjernsynet i ny og næ, kan måske derimod huske TV's børneudsendelser »Hvordan man opdrager sine forældre«. En af bagmændene bag den succes var Flemming Qvist Møller, der stadigvæk er så aktiv som altid før.

Flemming blev født d. 19-5-1942, og begyndte under sin opvækst i Tåstrup ligesom alle andre at klatte med farve, som han har gjort lige siden. Allerede i syv års alderen blev han bevidst om virkemidlerne, hvad stil er, og hvordan man kan manipulere med billedsproget, og som 18 årig blev han uddannet i tegnefilmbranchen hos »Bent Barfod Film« i 1960.

Efter et år hos Bent Barfod hvor han fik snuset til alle sider af produktionen, kom Flemming i militæret, og brugte det meste af sin fritid dér til at animere nogle figurer på en lyskasse. Kammeraterne syntes det var sjovt, og anbefalede ham at søge job som avistegner. Han mente ikke selv at nogen ville kunne bruge det han lavede, men prøvede alligevel avisen »Information«, der købte hans strips for 25 kr. pr. serie og ellers godt ville se mere. Da han kom ud af militæret i 1964 havde han tegnet meget til information, tog straks imod et tilbud om arbejde som fast satirisk tegner for bladet, og blev der til 1968. Nogle af hans små serier fra den periode blev udgivet i -66 i bogen »Generationen der jokkede sig selv over tæerne i starten«, og det er den bog Flemmings tegneserie i dette blad stammer fra.

Hans eneste »rigtige« tegneserie, lavede han sammen med Per Tønnes Nielsen til Bladet »Det«. Bladet blev finansieret af et pornoforlag, og skulle være en slags »politisk revy«, med sex istedet for politik, men det kunne ikke løbe rundt, så tegneserien »Willy Vulva, manden der fik kusse på hjernen« døde sammen med »Det«.

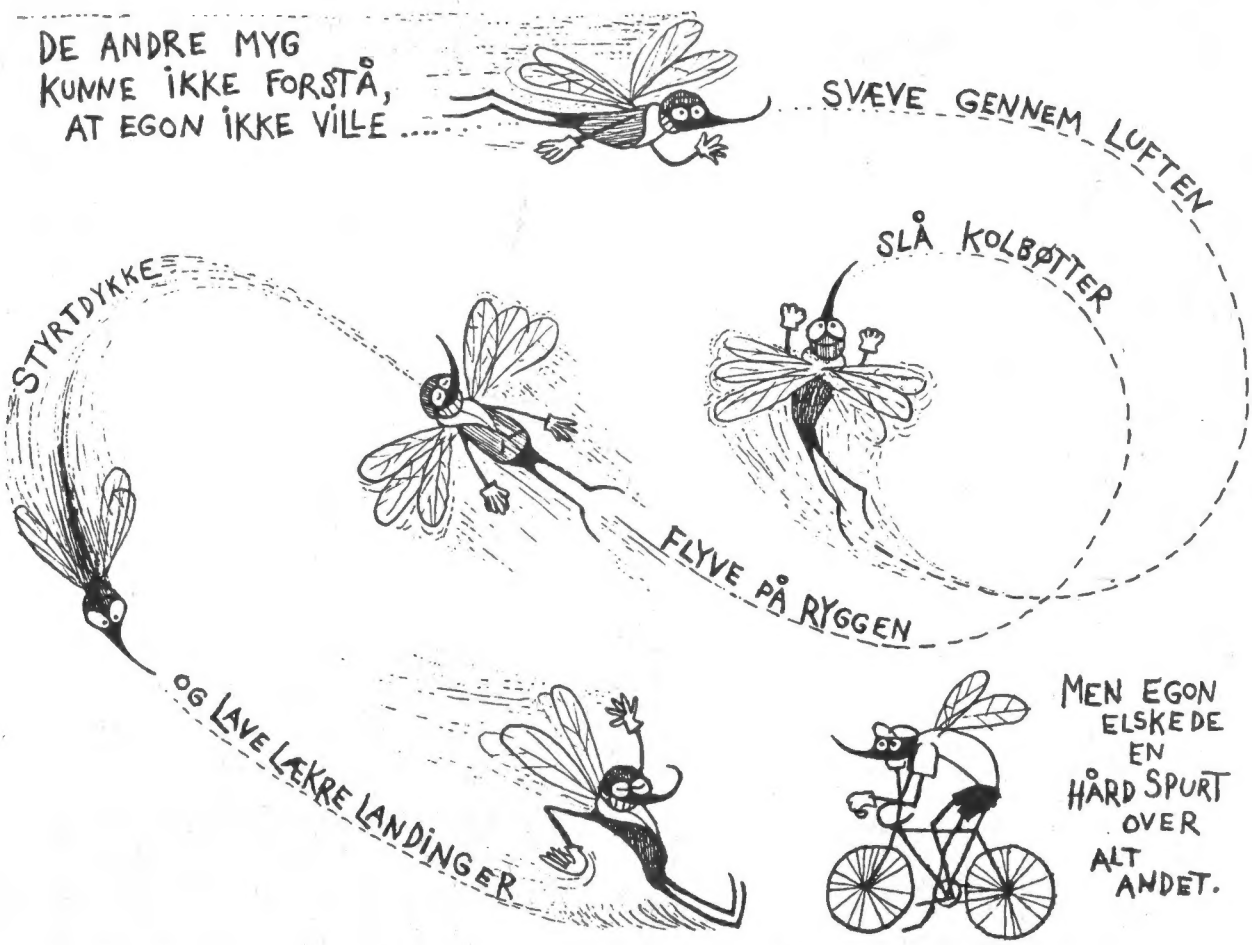

Flemming arbejdede nu sammen med Jannik Hastrup, som han havde mødt hos Bent Barfod, på at lave tegnefilm. Deres første film »Concerte Erotica«, en film i 3 halvsjofle sekvenser, brugte de som reklame for dem selv. Mogens Vemmer fra fjernsynets B&U afdeling blev interesseret, og snart var de begge to igang med tegnefilm til fjernsynet. En dag foreslog Mogens Vemmer dem at lave en serie der hed »Hvordan man opdrager sine forældre«, om hvad børn kunne gøre ved kedelige voksne. Serien blev en realitet, præsenteret af »Fiasko-Film«, og en sikker succes, selvom nogle voksne mente at »Det kunne man ikke sende«.

Det blev til en hel del tegnefilm til fjernsynet gennem årene, men Jannik og Flemmings sidste film sammen var en biograffilm der hed »Bennys Badekar«. Jannik stod for animeringen, og Flemming malede baggrundene, skrev manuskriptet og instruerede lydsiden. Det blev en af Danmarks største tegnefilmssucces'er, der sammen med »Snudefilmene« har ligget som nr. 1 på »Statens Filmcentrals« udlejningsliste i årevis. Den blev også tildelt en »Bodil« men den var der ingen der gad hente.

Det næste udspil fra Flemming blev filmen »Prins Pivi« der var halvt animeret halvt »rigtig« film, og den blev til gengæld en forrygende fiasko. Pressen hakkede den ned, meget få så den, og hvis man har lyst til at kaste et blik på den, er det kun filmmuseet der har en kopi. Siden da har det mest drejet sig om kortfilm, filmen »Scat Klat«, »It don't mean a thing« eller »Prinrsessen som ikke kunne røre sig«. (Det er den samme film med 3 titler), og selvfølgelig »Snuden« som Flemming lavede sammen med Anders Sørensen fra »Tegnedrengene«. Den sidste halv-animerede film var »Det usynlige pattebarn« fra 1981, der sammen med de fleste andre film der er nævnt i artiklen, kan lejes fra Statens Filmcentral.

Hvis nogen synes at det er en stor produktion skal de vide, at det skam ikke er alt. Flemming har også skrevet filmmanuskripter, bl.a. til »Strømer« og »Slægten« begge med Jens Okking i hovedrollen, og i samarbejde med Anders Refn; han har haft en masse mindre roller som skuespiller, sidst som rockmusiker i filmen »Koks i kulissen«, og så er der selvfølgelig jobbet som trommeslager i gruppen »Basaar«.

Det kan virke overdådigt, men Flemming siger selv at han ikke arbejder mere end 8 timer om dagen i gennemsnit, ligesom almindelige lønslaver. Men almindelig lønslave er han ikke for det er altsammen en hjertesag for ham, lige fra at spille latterlig og dum (det er hans foretrukne rolle) i en film, og til at lave børnebøger, som han forresten har lavet fem af. Det eneste ved arbejdet der ærgrer ham er, at han de sidste to år uden held har prøvet at få nogle tegnefilmsprojekter igennem dels hos TV og statens Filmcentral. Det er ikke viljen institutionerne mangler, men pengene!

Jeg synes det er synd og skam at en af vores bedste tegnefilmfolk ikke kan få bevilget penge til noget nyt, når Valhalla filmen alene er oppe på noget der ligner 18 millioner kroner.

Men hvis man ikke kan få nye tegnefilm fra Flemming Quist Møllers side, kan man jo nyde hans nye 8 meter lange vægdekoration til et børnebibliotek i Hundige, eller læse hans sidste børnebog »Olga og kedsomheden«, der forresten er hans eneste helt igennem farvelagte bog indtil nu. Der er jo nok at vælge imellem, selv for de kræsne.

Mårdøn Smet

ET HOBBYVRAGS BEKENDELSER

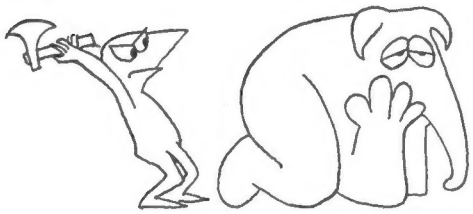

Når man taler om at slå tiden ihjel, er det naturligvis kedsomheden, man vil dræbe.

Men sådanne forsøg falder som regel uheldigt ud.

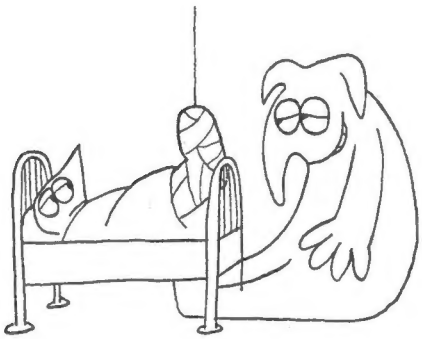

Og kedsomheden indfinder sig trofast.

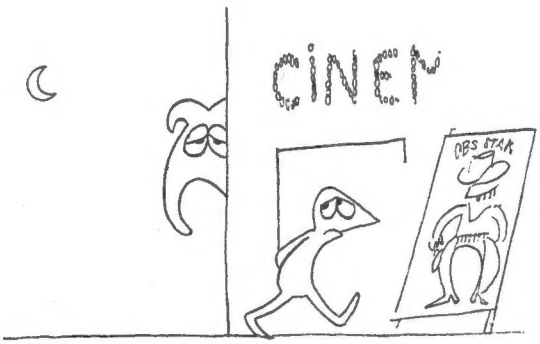

Jeg prøvede ofte at flygte fra min kedsomhed . . . . .

men den indhentede mig altid og lagde sin klamme hånd på min pande.

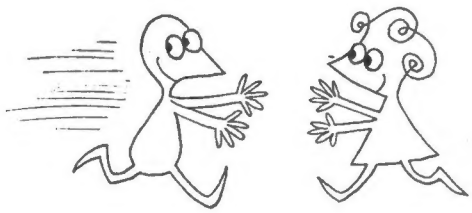

Så forsøgte jeg at gifte mig ud af kedsomheden . . . . . .

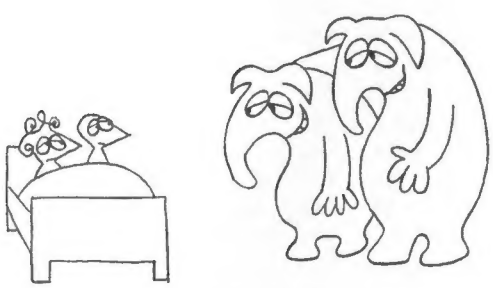

Men det viste sig, at ikke blot min egen men også min kones kedsomhed fulgte os ind i ægteskabet.

Og kedsomheder har en tendens til at vokse i hinandens selskab.

Så anskaffede jeg mig en stress, som jagede kedsomhederne på flugt.

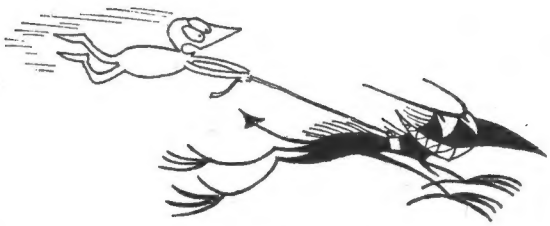

Men stressen var ikke til at styre, den slæbte af med mig.

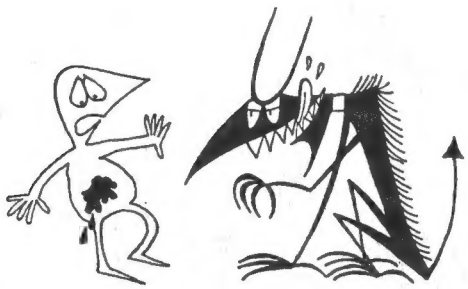

Og da den blev sulten, bed den mig, så jeg fik et sår i maven.

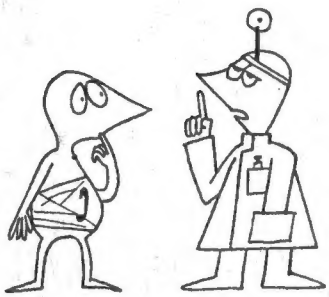

Lægen, som forbandt mig, sagde, at såret kun kunne læges, hvis jeg skaffede mig en hobby.

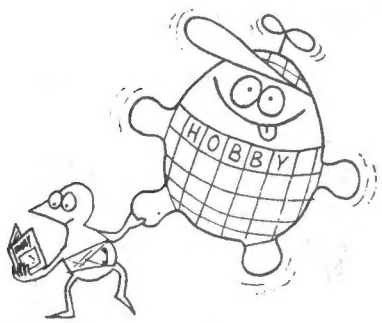

Jeg købte en hobby og begyndte at lege med den efter instruktionsbogen.

Til sidst kunne jeg lege frit med min hobby uden bogens hjælp.

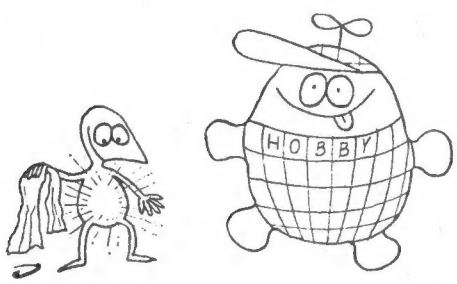

Da vi havde moret os sammen et års tid, var såret helt lægt.

Jeg styrtede op ad trappen for at fortælle familien den glædelige nyhed.

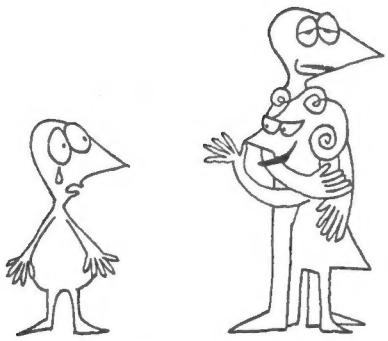

Men min kone havde fået sig en elsker.

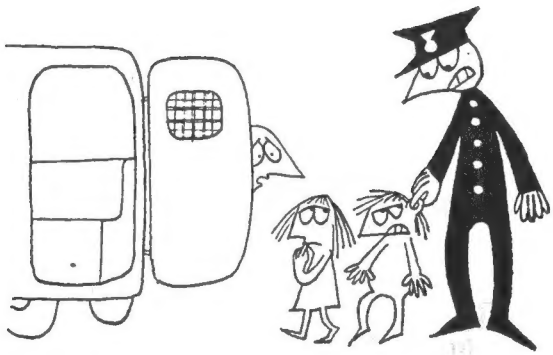

Mine børn havde deltaget i ungdomsoptøjer og var taget af børneværnet.

Og min værste konkurrent i firmaet var forfremmet til underdirektør.

Jeg flygtede ned i min lune hobbykælder, men indså, at jeg måtte tage en hobby-afvænningskur.

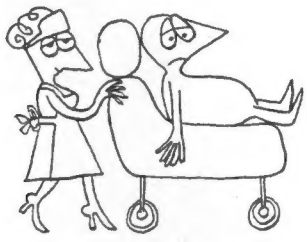

Jeg lod mig indlægge på en specialklinik.

I begyndelsen havde jeg frygtelige hobbyanfald.

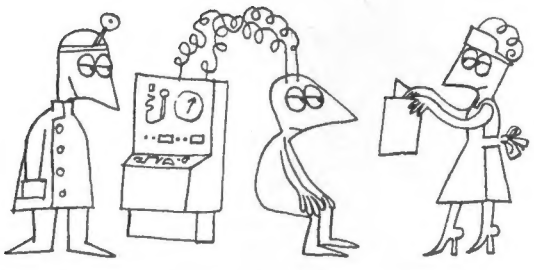

Men til sidst kunne jeg læse et hobbyblad uden unormale reaktioner.

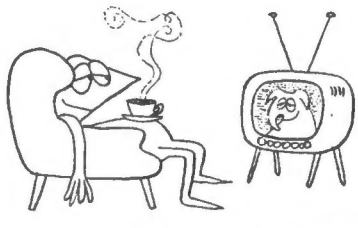

I dag er jeg atter en god samfundsborger med et sundt, harmonisk hjemmeliv.

KLIP & KOMMENTARER

Weekendavisen
BERLINGSKE AFTEN

Et skvulp af moral-bølgen nåede Danmark i sidste uge: politibetjent og lokalformand for Kristeligt Folkeparti i Slagelse Carsten Larsen faldt over tegneren Crumbs »Fritz the Cat« som børn frit kan låne på biblioteket. »Er det rimeligt at børn kan låne den slags«, når indholdet består af »pornografi, uhygge og barsk og rå vold?« spurgte han en bibliotekar i »Kulturrevyen« (17/11-83), der straks krøb til korset og meddelte, at man på biblioteket allerede var i gang med at fjerne ungdoms- og voksenserierne fra børne-hylderne. Bibliotekaren var klart i defensiven — det er nye tider.

At sortere tegneserierne lidt på hylderne er nok et fornuftigt forehavende, men når Carsten Larsen benytter lejligheden til generelt at beskylde tegneserier for at »forherlige pornografi og vold« ser man et dybere perspektiv i angrebet — og må slå fra.

Aarhus Stiftstidende
DANMARKS STØRSTE AFTENAVIS

Om en fjorten dages tid skulle den første danske Garfield fanklub være klar til at tage mod medlemmer og deres kontingenter. Og den 16-årige skoleelev Danny Nebel, Århus, der er Garfield-vennernes første formand, er allerede nervøs for, at klubben ikke vil levne ham megen tid til at lægge sig afslappet hen og spinde. Pressens Illustrationsbureau og Garfields danske forlægger, som har tildelt ham eneretten til Garfield foreningsmateriale, har gjort det klart, at den fede, sleske og egoistiske kat skønnes at have langt over 100.000 glødende beundrere i Danmark. Så hvis bare en procent af dem vil dyrke kattens pleje i en fanklub, kan der blive nok at se til.

BØRSEN

● Her under LO-kongressen har LO-dagbladet Aktuelt på Københavns busser en stor reklame-kampagne for tegneseriekatten Garfield. Så nu har klassebevidste arbejdere omsider fået et godt argument for at læse LO-avisen.

● Det dementeres hermed, at Vatikanets avis bringer en tegneserie, der hedder søllibatman.

BERLINGSKE TIDENDE

Dansk rekord i filmstøtte

917

Af Kirsten Lauritzen

Den gamle nordiske mytologi skal nu filmatiseres. Med tegnefilmen »Valhalla« bliver den danske rekord i filmstøtte endnu engang slået. Det danske Filminstitut har nemlig bevilget 8.540.765 kr. i produktionsstøtte til projektet, der kommer til at koste i alt 14,5 millioner kr. Samtidig bevilgede filminstituttet også 5,07 millioner kr. til en anden dansk spillefilm med arbejdstitlen »Filmen om Elise«.

Manuskriptet til »Valhalla« er skrevet af Peter Madsen. Filmen henvender sig både til børn og voksne og kommer til at handle om to vikingebørn Røskva og Tjalfe, der sammen med guderne Thor og Loke kommer til Valhalla — til gudernes bolig.

»Filmen om Elise« har Palle Fogtdal som producent, og manuskriptet er skrevet af lærer ved Filmskolen Mogens Rukov, inspireret af Steen Steensen Blichers novelle »Sildig Opvågnen«.

den, TVs underholdningsafdeling viser i sin lørdagsaften.

Garfield optrådte første gang i tegneseriespalterne i opkaldte den efter sin bedstefar og tillagde den egenskaber, som han tænkte, et dyr med absolut menneskelige karakevner at tænke lidt længere frem end Futte.

I TV-udgaven om denne bemærkelsesværdige kat lykkes det Garfield at få indblandet med Futte, mens denne er sat ud af spillet. Men det rådes der også bod på.

11

Dansk TV - 21.05

POETEN OG LILLEMOR

AF JØRGEN MOGENSEN

JØRGEN MOGENSENS hilsen til...guess who

Interview med ORLA KLAUSEN i AKTUELT

— Jeg elsker at fortælle gennem mine tegninger, at gøre personerne så levende og menneskelige som muligt. Eleverne på min skole kan ikke lide, når jeg kritiserer serierne med superhelte. Fantomet tisser aldrig. Mine hovedpersoner skal være menneskelige. Jeg henter deres reaktioner fra det virkelige liv.

— En af tegneserie-figurerne skal ud i et død-bringende slagsmål. Slagsmålet sker i et hus, men da manden træder ind i haven, har han kun nyttehaven i sine tanker. Han vil undgå at trampe på konens kål. Jamen, at tænke sådan i ekstreme situationer, hænder for os alle. En af mine venner overværede en trafikulykke, hvor et par gamle gubber kørte over i den modsatte vejbane i deres bil. Bilen stødte mod en anden bil, blev kastet af vejen og trillede flere gange rundt på marken. Senere huskede min ven, at han fløjtede, da han var på vej for at komme de gamle til undsætning. De overlevede iøvrigt uden en skramme. Og det første,en af de gamle havde at sige, var: — Der kom nogen, Henry.

Omtale af nyere danske tegneserier i BERLINGSKE TIDENDE

Jens Langkniv havde Jeppe Aakjær nok ikke drømt om at se som tegneserie, men måske ville han have syntes, at det var en god idé alligevel, den er god, godt sprog af Orla Klausen, og så er der en rigtig adjunkt-historie foran om sociale oprørere og underklasse-helte, men det gør nu ikke noget, man kan bare blade forbi, til tegningerne kommer.

Den historie om Jens Langkniv vil jeg i hvert fald gerne læse højt for mine børnebørn en sen vinteraften med lys på bordet, et par sofapuder til at holde for ørerne, når det bliver for stærkt, og måske nogle småkager.

Præsentation af KARL OSKAR JÆGER i FREDERIKSBORG AMTS AVIS

Sig Rom og Coke-Boulevarden til en sømand som har sejlet på Karibien, og han vil straks tænke på laguner og palmer. Azurblåt vand og solbeskinnede strande - Jamaicarom til kostpris. Den behagelige rutefart mellem Barbados, St. Thomas, St. Croix og andre øer i det Karibiske Hav. Karl Oskar Jæger har sejlet her så mange gange. Nydt livet og landloven. Når pligten kaldte, foregik det i kabyssen svedende ved gryder, potter og pander. 13 år som skibskok i den danske handelsflåde. Siden 1977 landfast, nu med bopæl i Allerød.

TORPEDO 1936
VI PLEJEDE AT GLO PÅ HENDES GYNGENDE HOFTER NÅR GIK FORBI. HUN OG HENDES MAND HAVDE EN FISKEHANDEL PÅ HJØRNET. HENDES NAVN VAR LUCIANA„
MANNER! SE HVOR HUN VRIKKER!
ABULÍ // BER NET
„„MEN ALLE KALDTE HENDE FOR "SYRENEN", MED HENVISNING TIL FISKENE„ OG HUSBONDEN – DER IKKE ANEDE ET KUK OM FISK – HED SELVFØLGELIG "TORSKEN"„ MEN HOLD KÆFT HVOR VAR HUN FLOT„ RASCAL FORMELIG SAVLEDE„
MEN HUN VAR HELT KLART EN "NOK-SE-MEN-IKKE-RØRE"„
HR. TORELLI„ UNDSKYLD JEG FORSTYRRER„ MEN„ VI HAR PROBLEMER„ VIL DE IKKE NOK HJÆLPE MIG„ OS ?
SPYT UD.
VI HOLDER PRISERNE LAVT FOR AT OPARBEJDE EN FAST KUNDEKREDS. MEN NU ER DER NOGEN FRA DET CENTRALE FISKEMARKED DER HAR TRUET„ MIN MAND PÅ LIVET„ ALLE ER BANGE FOR DEM, TORRELI, OG„
HVAD FÅR JEG SÅ UD AF DET?
MIN„ MIN MAND MÅ IKKE VIDE NOGET, MEN JEG HAR TAGET ALLE MINE SPAREPENGE MED„ 150 DOLLARS„
HØR HER, SKAT: JEG KAN IKKE LEVE AF HÅNDØRER„ MEN SIDEN VI ER LANDSMÆND, TÅR JEG MÅSKE IMOD NATURALIER„
HR. TORELLI! JEG ER EN GIFT KVINDE!!
DET ER JO IKKE MIN FEJL! OG VI LEVER VEL I ET FRIT LAND!
JEG HAR ET BARN!
KUN ÉT? DET KAN JO HURTIGT ORDNES!

HVOR VOVER DE...?
JJA...
DU SKU' SKAMME DIG, RASCAL! DAMEN ER GIFT OG HAR BARN! NU ER DET VIST PÅ TIDE AT DU FORDUFTER.
UNDSKYLD HAM - HAN VED IKKE BEDRE... NÅ, HVOR VAR VI?
JEG HAR IKKE FLERE PENGE... JEG KUNNE KOMME MED NOGLE FISK...
JEG FORETRÆKKER KØD.
SLIP MIG!!
MMMMMM...
JEG FORLANGER ALTID EN UDBETALING. RESTBELØBET INDKASSERER JEG SENERE.
IØVRIGT SÅ LUGTER DIN MUND AF FISK, SLØRHALE!
DU SKA' IKKE TRO AT HER LUGTER FOR GODT HELLER!

LIDT AF EN TØS, HVA', CHEF?
DU SKA' IKKE TRO AT HER LUGTER FOR GODT!
HVA'?!
VASK DINE FØDDER!
JEG KENDTE GODT DE BISSER FRA FISKEMARKEDET. LARSON'ERNE. KØDKLUMPER UDEN HJERNE. BALLADE-MAGERE. SKIDTFOLK, ALLE TRE.
FADEREN. ET SANDT OVERFLØDIGHEDSHORN AF EDER OG FORBANDELSER. HAN KUNNE ENDDA OVERRASKE MIG! MED SIN KNIV OG SIT FORKLÆDE LIGNEDE HAN VIRKELIG EN GENTLEMAN!
SØNNEN. ALIAS "FEDE" (AF ÅBENLYSE GRUNDE). NATIONENS STOLTHED – EN RIGTIG FRANKFURTER. HAN VAR BÅDE FLUE-, BANTAM- OG SVÆRVÆGTER I ÉN OG SAMME FEDLADNE PERSON. MAN SAGDE OM HAM AT HAN VILLE KVÆRKE ENHVER FISK DER VAR SÅ UHELDIG AT KOMME INDENFOR HANS RÆKKEVIDDE...
HELLIGÅNDEN. LILLEBROR OG STORESLEM. HANS FYSIK VILLE KUNNE FÅ ENHVER REJEKÆLLING TIL AT BLEGNE AF MISUNDELSE. HAN BLEV KALDT "STIKKER" PÅ GRUND AF DEN KNIV HAN ALTID BAR I SIT FORKLÆDE. HAN VILLE ALTID KUNNE TA' SIDSTE STIK HJEM – HOS TORSKENE.

NÆSTE MORGEN HAVDE JEG LAGT EN LILLE PLAN„ OG MED RASCALS HJÆLP SKU' DET NOK GÅ„
ER DU MED?
SÅ RejS DIG!
JA, BOSS!
JA, BOSS!
„FOR AT FÅ DET HELE TIL AT SE MERE ÆGTE UD„SE NU AT KOMME AFSTED TIL FISKEMARKEDET. RENd TILFÆLDIGT IND I LARSONERNE. NÅR DE SPØ'R DIG OM DIT BLÅ ØJE, SÅ SIG AT DU HAR FÅET DET AF "TORSKEN", "SKYRENENS" MAND. SÅ VIL DE MED GARANTI FORTÆLLE DIG ALT OM HVORDAN DE HAR TÆNKT SIG AT FIKSE HAM
JA, BOSS.
CRACK
UAAHH!
JEG TA'R MIG AF RESTEN.
JA, BOSS.
OG HOLD SÅ OP MED DET "JA, BOSS"!
JA, BOSS.
MON IKKE DE BED PÅ! DE RENE IDIOTER. DE PLAPREDE LØS - DET VAR LIGE FØR DE OGSÅ GIK IGANG MED DERES LIVSHISTORIE. FESTEN VAR PLANLAGT TIL AT FINDE STED FØRSTKOMMENDE FREDAGS AFTEN. DE HAVDE TÆNKT SIG AT GENNEMTÆVE "TORSKEN", BRÆKKE ENHVER KNOGLE I HANS KROP, KVÆSE HANS FISK OG JOKKE PÅ DET HELE. VIRKELIG FINE NABOER!

OG SÅ BLEV DET FREDAG! HVOR TIDEN FLYVER! JEG SLENTREDE NED TIL FISKEHANDELEN PÅ HJØRNET FOR AT FORDRIVE VENTETIDEN...

N.E.W.

ROOMS TO LET

"TORSKEN" VAR FORTRØSTNINGSFULD, DEN STAKKEL... HAN TROEDE SIKKERT AT LARSONS TRUSLER HAVDE VÆRET TOMME ORD!!!

FISH SHOP

OH, DIO DEL CIELO SE FOSSI UNA RONDINELLA VORREI VOLARE VICINO ALLA MIA BELLA...

DA HAN SÅ MIN SKYDER BLEV HAN HVID SOM ET LAGEN, HVORDAN VAR "SKYTTEN" KOMMET TIL AT HÆNGE PÅ EN FYR SOM HAM?

HV-HVEM... HVEM ER D-DU?

DIN SKYTSENGEL! TÅ DIN HUE OG DIT FORKLÆDE AF OG FORDUFT I EN FART!

DA HAN VAR VÆK BEGYNDTE JEG AT ARBEJDE. LARSONERNE KU' DUKKE OP NÅR SOM HELST NU. AF EN ELLER ANDEN GRUND MINDEDE FISKELUGTEN MIG OM BLØDE, VÅDE KVINDELÆBER...

10 Cm

15 Cm

ORANGOTANGERNE LOD MIG IKKE VENTE LÆNGE. DE KOM BØLGENDE IND AD DØREN I AL DERES FEDLADNE VÆLDE - OG FRÆKKE VAR DE SGU OGSÅ!

JUHU! GÆT HVEM DER ER HER!

DET ER OS, TORSKEHOVED!

JAMEN KOM DA ENDELIG INDENFOR!

TORPEDO!

HVA' LAVER DU HER?...

JEG ER GÅET IND I FISKEBRANCHEN! MÅ JEG SE JERES SØDE SMÅ HÆNDER!?
DU... HAR DA IKKE TÆNKT DIG AT BRUGE PROPPISTOLEN M-MOD OS, VEL?
L-LÅ' OS NU IKKE KOMME OP AT SKÆNDES OM EN DUM FISKEHANDLER, VEL...?
VI ER DINE VENNER, TORPEDO...
JAE... GO'E GAMLE VENNER!
AGGGHH!
TJACK!
BERNET
DU HAR DA IKKE TÆNKT DIG AT GØRE MIG NOGET, VEL, TORPEDO?... JEG HAR IKKE NOGEN KNIV...
NEJNEJ, JEG VED HVOR SØD DU ER!
UUUAAHH!
JACK

OKAY, OKAY... DU VINDER, TORPEDO... LA' MIG GÅ!...
ROLIG, MENNESKE! JEG SLÅR DIG IKKE MERE!
CRACK
AHGHHHH!
CRACK
AHH!
IKKE MER', TORPEDO... IKKE MER'...
LA' OS NU VÆRE...
OP MED KÆFTEN!!
HVAD SKAL VI SIGE TIL FAR...?
GLUB!
BARE SIG AT I HAR VÆRET PÅ FISKETUR, OG AT I FIK BID! OKAY, SKRID SÅ!

DE VILLE IKKE KOMME TIL AT GENERE FISKEHANDLEREN. IKKE FORDI TORSKEN IKKE VAR EN KUJON, MEN FORDI DE VIDSTE AT MAN IKKE SKA' SPØGE MED MIG. NÆSTE GANG VILLE DET VÆRE MERE END TÆNDERNE DE MISTEDE!

JEG LOD ET PAR DAGE GÅ OG FORTALTE SÅ RASCAL ANDEN DEL AF MIN PLAN. HAN SKU' SKAFFE DEN TÅBELIGE ÆGTEMAND AF VEJEN LANG TID NOK TIL AT JEG KU'... JA, I VED HVAD. KNÆGTEN VAR IKKE MEGET FOR DET MEN DER VAR IKKE RIGTIG NOGET AT STILLE OP. JEG VAR BOSSEN.

BAGEFTER FORTALTE RASCAL MIG HVAD HAN HAVDE SAGT. HAN HAVDE OPDIGTET EN HØJLOFTET HISTORIE OM HVORDAN FYRENE FRA DET CENTRALE MARKED LÅ PÅ LUR RUNDT OM GADEHJØRNET. FISKEHANDLEREN SLUGTE DEN RÅT.

OG SÅ SNEG TARZAN HER SIG IND AD BAGINDGANGEN... D.V.S. KØKKENVINDUET... OG SATTE KURSEN DURK MOD SOVEVÆRELSET... FOR LI'SOM AT KOMME I STEMNING, IKKE?!

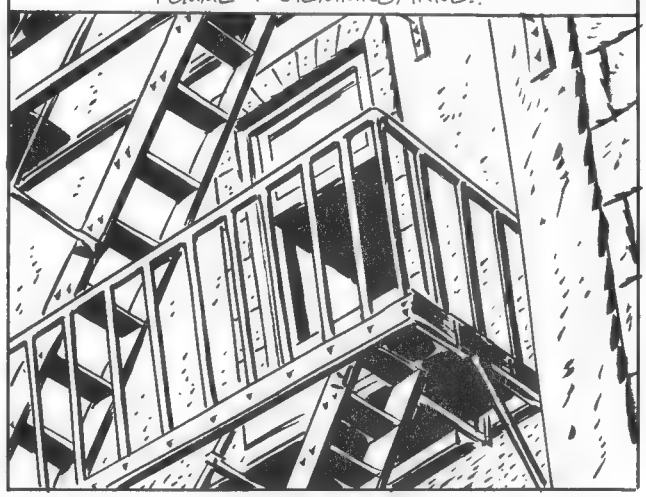

JEG BEDER DEM... VI ER LANDS-MÆND...
NETOP! SÅ LAD OS VÆRE LIDT MERE KAMMERAT-LIGE!
SE HER HVAD DER GEM-MER SIG...
AH... OG DER ER TO AF DEM! DU ER ALLETI-DERS!
MED SÅDAN EN FIGUR SKU' VI DA IKKE HA' NOGEN PRO...
PLASK!
INGEN RESPEKT LÆN-GERE!! HVOR SKA' DET ENDE?!!
JEG ER IKKE HVEM-SOM-HELST ...!!
TJAK!
DUMME KO!

FLERE DAGE SENERE, DA JEG VAR PÅ VEJ HJEM, FØLTE JEG MIG SKYG-GET... JEG HAR UD-VIKLET EN SÆR-LIG SANS FOR DEN SLAGS!
HOTEL

HÆNDERNE OP!!
OH!... SONO IO, SIGNO-RE TORELLI! ADRIANO, IL MARITO DE LA LUCIA-NA... OG DETTE ER VO-RES LILLE DRENG, SERA-FINO... JEG VILLE TAKKE DEM FOR ALT HVAD DE HAR GJORT FOR OS...

TORSKEN OG HANS PODE - PÅ HØFLIGHEDSVISIT...
OG DIN KO-NE?
HUN SNUBLEDE OG SLOG SIG SLEMT... MEN HUN HAR DET ALLEREDE MEGET BEDRE!
DET GLÆDER MIG.

ER DE GIFT, HR. TORRELLI ?
ENKEMAND. MIN KO-NE DØDE I STOLEN.

DE MENER VEL. "I SENGEN" ?
NEJ, I DEN ELEK-TRISKE STOL.

IL SIGNORE TORELLI ER EN MÆRKE-LIG MAND, MEN HAN HAR REDDET DIN FAR. NÅR DU BLI'R STOR SKAL DU VÆRE LIGESÅ GOD OG RETFÆRDIG SOM HAN.
JA, FAR, JEG SKAL PRØVE

Redaktion: KOMIX, Blågårdsgade 37, st., 2200 København N

Kære Komix.

Jeg følger jer med interesse, og skriver om jer, så godt jeg kan. Hermed sender jeg noget til jer, nemlig nogle mindeord om min ven, tegneren Helge Hall.

Tegneren Helge Hall vil blive savnet af mange. Dette fine menneske var en hyggelig og humørspredende kunstner, hvis sikre og fornøjelige - aldrig ondskabsfulde - streg glædede videnom.

Som tegner havde Helge Hall sans for såvel hverdagens almindeligheder som det mere kuriøse. Som privatmand var han en harmonisk og velafstemt personlighed, der tog skæbnens tilskikkelser med stoisk ro og et afvæbnende smil.

Hjælpsom og forstående og med en enorm viden indenfor sit imponerende interessefelt. En af disse sjældne, der betragter det som en selvfølge at give fra sig, lytte og stå bi.

Selv lærte jeg Helge Hall at kende via min interesse for Gustav Wied. Hall samlede på Gustav Wied og havde endda oplevet at komme på besøg hos Wied i Roskilde som dreng.

Vort fællesskab om Gustav Wied afstedkom bl.a. medfølgende lille tegning - et rammende selvportræt.

Æret være Helge Halls minde.

venligste hilsen,
Ulf Gudmundsen,
Kulturredaktionen,
Dagbladet Vestkysten

BREVKASSEN

Tak for et ganske vellykket blad. Foreløbig har I klaret den vanskelige balancegang mellem det seriøse og det »populære« på glimrende vis. Det er fornuftigt - i hvert fald her i begyndelsen - at satse på en fin nyhedsdækning (KS's svageste side) og vente med de meget dybtborende artikler til senere (for de kommer vel?). Artiklerne har indtil nu været meget vidtspændende, det har været spændende at få berørt områder, vi normalt ikke hører så meget til, jeg tænker her bl.a. på Leo Baxendale-artiklen og interviewet med J.P. Agger. Prøv for øvrigt at få Søren Vinterberg med på medarbejderlisten, f.eks. med nogle mere helhedsprægede analyser af albums, hidtil har yderst få jo beskæftiget sig med større enheder end enkeltsider. Hvis man kunne opbygge en analysemodel, der får både tekst, tegning og sammenhæng med, ville det være en hjælp for mange anmeldere og måske give flere aviser mod på at trykke serieanmeldelser.

Andre emner af interesse for mig er form/indhold-konflikten i USA (epic, Heavy Metal) og de hermed forbundne tendenser til stigende brutalisering af serierne (f.eks. Judge Dredd). I lang tid var indholdskritik ofte et tabuord i fankredse, fordi det »lød som Wertham eller GMT«; dette stadium er vi forhåbentlig ovre nu.

Tak til de mange (også fra KOMIX-redaktionen), der medvirkede i Kulturrevyen, det var et vellykket program. Og fine tegninger, Rune!
Med venlig hilsen
Torben B. Sørensen, Nørrelundsvej 4, 5683 Hårby

Kære Torben!
Tak for brevet og din præcise formulering af de ting, der har været en stor del af KOMIX målsætning. Hvis skæbnen og salget er os gunstigt stemt vil der blive flere sider og dermed mere plads til dybtgående specialartikler - og f.eks. også annoncer, som mange har savnet. Og fint brev, Torben! Mange hilsner...

Rune Kidde

Kære Rune T. Kidde!
Som du sikkert har hørt til søvnløshed er Komix et yderst kvalificeret bud på det vi har manglet her hjemme i nogle år, nemlig et blad om tegneserier og tegnere, der ikke er skrevet for kunstfreaks og intellektuelle (som blot bruger mediet til at styrke deres eget ego) men for »almindelige hvide mennesker« på seriernes og tegnernes egne vilkår.

Det ville være skønt om der fremover blev mulighed for at læse om Krazy Cat, Little Nemo in Slumberland og andre gamle »glemte« ting.

Held og lykke fremover:
Flemming Andersen,
Stengårdsvej 38, st.tv., 6705 Esbjerg Ø

Kære Flemming!
Næh, jeg bli'r tværtimod mere vågen, hver gang jeg hører det! Vi skal nok komme ind på dine ønsker hen ad vejen... helt sikkert.
Mange hilsner...

Rune Kidde

Det er alletiders blad I udgiver - lige hvad vi tegneseriefreaks har savnet længe. Tillykke med succes'en!
Jytte Hesselholm, Magnoliavej 12, 1. th., 2600 Glostrup

Det er et godt blad, I er kommet igang med. Virkelig noget for rigtige tegneseriefans.
Larry Aspelund, Rødager Allé 106, 2610 Rødovre

Held og lykke med bladet - det var noget, der manglede, og det er sgu' godt!
Carsten Poulsen, Krudthusgade 23, kld., 5000 Odense C.

Jeg vil gerne rose jeres blad. Det er efter min smag tilpas afvekslende i sit indhold. KEEP ON TRUCKING!! som man siger. Jeg må sige, at det er en særdeles værdig afløser for »Kulørte Sider«.
Martin Laursen, Borgergade 28, 3., 9000 Aalborg

MILO MANARA

Eventyret er i hovedet,
og er det ikke i hovedet,
så er det ingen steder.
Andre Heller

Fra revolution til eventyr

12. september 1945, Bozen, en lille by ved den østrigske grænse. Fru Manara, formningslærerinde i folkeskolen har fået en søn, hun kalder Milo. Han er hendes fjerde barn og endnu to følger efter. Milo viser sig hurtigt at have et særligt talent for at male og tegne. Som 12-årig illustrerer han i skolen dele af Iliaden og Odysseen. Allerede her viser han forkærlighed for eventyr. Og naturligvis vælger han den kreative linje i gymnasiet. Men endnu tænker han ikke på tegneserier.

»Jeg begyndte først at interessere mig for tegneserier, efter jeg selv var gået i gang med at tegne dem. Først og fremmest ville jeg være maler. Men da jeg var færdig med skolen, måtte jeg selv tjene til føden, og det kunne jeg ikke ved at male. Derfor kom jeg i billedhuggerlære. Det var min eneste mulighed for at overleve og alligevel blive i kunstnermiljøet. Jeg arbejdede ovenikøbet på en legetøjsfabrik, hvor jeg lavede gyngeheste og dukker, indtil jeg fik chancen for at samarbejde med den spanske billedhugger Benocal. Dengang - i Malaga - gik det for første gang op for mig, at tegneserier ikke kun var for børn. Det var i 1967, da jeg opdagede serierne »Barbarella« og »Jodelle«.

Sammen med vennerne ville han i 1968 på Venedigs barrikader lave verden om - med pennen i hånden og Mao-badge'n på brystet. I 1980 gennem strejfer han universet på kryds og tværs for at finde sig selv. Han har udbyttet brostenene med et folkevognsrugbrød og ideologi med virkelighed. I sine tegneserier vil han formidle ét: EVENTYRET, som venter os om det næste gadehjørne.

For at tjene penge tegnede jeg også erotiske tegneserier for forlaget Genius, der udgiver serier som »Jolanda«, »Messalina« og »Diabolik«. Jeg fik forelagt manuskriptet og tegnede så historien - for 2.500 NF. Jeg lavede ca. 2 om måneden fra 1968 til 1971, mens jeg studerede arkitektur ved universitetet i Venedig. Dér levede jeg også med i 60'ernes store studenterrevolte, ovenikøbet som medlem af en maoistisk gruppe. Sammen med mine kammerater grundlagde jeg en politisk kunstnerfløj »Miraculo«, som lavede politiske plakater og også spillede en vis rolle i opgøret med politiet i 1968.

Så gik jeg over til at arbejde på et blad for børn »Corriere di Ragazzi«. Dér tegnede jeg en serie, »Nævningene har det sidste ord«, hvori berømte personer som fx Attila eller Oppenheimer blev stillet for retten, og børnene derefter skulle afgøre om de var skyldige eller ej. Den fik en enorm succes: uge for uge modtog jeg over 10.000 breve. Så ændrede bladet navn og blev til »Corrier Boy«, og jeg blev opfordret til at lave en historie i stil med Easy Rider, og helten skulle se ud som James Dean. Efter den tredje episode ville man have, at han skulle udnævnes til CIA-spion, og da gav jeg op.

På samme tid var jeg begyndt at arbejde på min første egentlige tegneserieroman sammen med PISO, »Abernes konge«, hed den og blev offentliggjort i »LINUS«. Samtidig fik jeg også nogle tilbud fra franske forlag. Larousse bad mig om at være med til »Frankrigs historie som tegneserie«. Wolinski antog »Abernes konge« til »Charlie«. Underligt nok standsede han serien midt i det hele med den begrundelse, at den lignede den berømte kinesiske serie: »Legenden om abernes konge« for meget. Naturligvis havde han ret, men det havde jo netop været min hensigt. For mig symboliserer den tegneserie alt hvad jeg oplevede i 1968. Den var tilegnet MAO, og det gjorde et dybt indtryk på mig, at MAO's død tidsmæssigt faldt sammen med færdiggørelsen af det sidste kapitel af min tegneserieroman. I denne sidste episode bliver abernes konge begravet under et bjerg af affald, som samtidigt symboliserer modsætningen mellem kapitalisme og kinesisk politik.

Siden »Abernes konge« har jeg kun tegnet historier, som på samme måde udtrykker min søgen efter nye veje, en ny livsopfattelse. Jeg lavede »Alessio, den borgerlige oprører«, inspireret af fortællin gen »Flucht ohne Ende« (Den endeløse flugt) af den østrigske forfatter Josef Roth, en slags selvbiografisk statusopgørelse af en forhenværende »68'ers« liv. Derefter kom »Spændingens Strategi«, som fortæller historien om den italienske terrorisme. Det socialistiske parti havde bedt mig om den til deres valgkampagne i 1976, og jeg fik helt frie hænder. Og sluttelig »Det store eventyr«, som først blev offentliggjort i »A SUIVRE«, og som for mig står som eventyrets manifest«.

H.P.: Den uindhentelige silhouet som Guiseppe Bergman følger efter, er uden tvivl Hugo Pratt, forfatteren af »Corto Maltese«, mesteren for eventyrets renaissance indenfor tegneserien. Men også Milo Manaras åndelige fader...

»Jeg opdagede Hugo Pratt i 1968, da han kom tilbage fra Argentina. Jeg blev straks fascineret af hans lidenskab for eventyr, men umiddelbart virkede hans indgang til det ikke overbevisende på mig. Først da jeg havde gjort mine egne militante erfaringer, begreb jeg til fulde min store begejstring for hans historier.

Hugo Pratt er for mig at se den eneste forfatter, som trækker en forbindelse mellem eventyr og politisk revolte, for ham er det to sider af samme sag: »Eventyret må ikke være fascistisk«, siger han. Jeg genkender min egen holdning i det udsagn, og derfor har jeg medinddraget Pratt i »Det store eventyr«. Han symboliserer eventyret selv, fuldkommen frigjort fra hverdagens tvang. Bergman løber efter ham ligesom han løber efter det absolutte. Han forventer at H.P. kan besvare alle hans spørgsmål.

Men blandt indianere, narkomaner og politi, altid støder han panden imod. Imod virkeligheden selv. Det er også svært at tage til Amazonas og opføre sig som koloniherre, når man samtidigt ved, at hele stammer vil blive udryddet ved bygningen af en hovedfærdselsåre gennem Amazonaslandet. Dér støder eventyret imod sin egen modsætning, når det omsættes til virkelighed.

Jeg bebrejder Pratt en smule, at hans historier foregår i fortiden, så han kan vige uden om dette dilemma. Hvis Corto Maltese levede i dag, ville han øjeblikkeligt havne i spjældet som én, der undergraver samfundet. Altså gør Pratt ham til en figur, der lever i en tid og en verden, som endnu ikke er blevet erobret af samlebånd, og hvor eventyret endnu slipper undertrykte lidenskaber løs, en tid hvor Stevenson, Jack London og Joseph Conrad skabte deres helte. På den måde undgår man det nærværende samfundsmæssige problem som en revolte skaber. Jeg vil derimod vise med mine serier, at eventyret udspiller sig i vores tidsalder, at det er den mest revolutionære udtryksform mod fremmedgørelse, nivellering og individets undertrykkelse.«

»Den vagabonderende hund« (cane sciolto)

Manara udleverer ikke sin lidenskab for eventyret på papiret. Hvert år tilbringer han flere måneder på alverdens gader og veje sammen med sin familie i et rugbrød. Hans nyeste plan: et år igennem Afrika. Det forhindrer ham imidlertid ikke i at arbejde videre i sit mobile studio.

»Det store eventyr« er den første af mine tegneserieromaner, hvori jeg forsøger at komme med noget der ligner et svar på helt personlige spørgsmål. Og dette svar består af et eneste ord: eventyr. Med det vil jeg sige, at enhver må finde sine egne veje, sin egen mening med livet uden at lade sig knuse af samfundets, partiernes og ideologiernes maskineri.

I min kampperiode troede jeg, man kunne løse samfundets problemer, hvis man bemægtigede sig ejerskabet af produktionsmidlerne. Men det var naivt. Idag ved jeg, at jeg ikke kan tilbyde nogen patentløsning. Jeg er ligesom mine kammerater fra 68'generationen det, man i Italien kalder en »vagabonderende hund«. Alle er mere eller mindre integrerede i samfundet, men vægrer sig imod at anerkende virkeligheden, som den er, alle er af den overbevisning, at vi lever på en tidsindstillet bombe, som kan eksplodere hvert øjeblik.

Men når jeg vil forstå, hvad der sker rundt omkring os, kan jeg ikke forholde mig til det, ligesom visse italienske intellektuelle, som kritiserer alt, mens de stædigt holder fast ved deres egen indgangsvinkel. Man må stige ud af sin hverdag, opdele mere: politik, tilbagetoget til privatlivet, sexuallivet, fantasi. Og så kan man ikke leve med disse firkantede tanker, alt flyder jo sammen. Og det er præcis, hvad jeg vil vise med mine serier. Jeg har ikke noget budskab at forkynde (bare fordi man kan tegne, behøver man ikke at være i besiddelse af sandheden), men via mit arbejde kan jeg forstå mig selv og andre bedre.

I min nyeste tegneserieroman: »En forfatter søger seks personer«, vender jeg problemstillingen fra Pirandello's teaterstykke på hovedet, idet jeg har ladet mig ophidse af det. I min historie er regissøren på jagt efter sine skuespillere. Men de vægrer sig imod at spille deres tildelte roller. Præcis på samme måde vægrer jeg mig imod at blive presset ned i en italiensk småborgers kliché. Derfor tilbringer jeg halvdelen af min tid på rejse rundt om i verden med min familie. Af og til må jeg flygte fra mine vesterlandske livsbetingelser og dykke ned i den tredje verdens virkelighed, den virkelighed man ofte fejlbedømmer fuldstændigt - fattigdommen, rigdommen, de forskellige sociale strukturer river op i mig, og derved kan jeg acceptere de indre modsætninger jeg rummer m.h. t. udbytning, racisme og sexualitet.

Sex spiller en udslagsgivende rolle i eventyret. Hvis man lever sin sexualitet fuldt ud, åbner det for en vej væk fra hverdagens brutalisering. Og når jeg tegner erotiske scener i mine tegneserier, er det ikke tilfældigt. Man kan bebrejde mig for phallokrati, men jeg tror, at det er en menneskelig grunddimension - og et af eventyrets mål. Man må give sig helt hen til eventyret, med oprigtighed og grundighed. Tidligere tiders eventyr forbliver en konservativ og reaktionær sexualmorals gidsler: de har ganske simpelt ignoreret denne dimension«.

Oversat af Lene Agersnap

KOM IND-KOM IND! VÆRSGOD AT TRÆDE NÆRMERE, MIN HERRE!
DE UNDRES OVER MIN ROLLE? TÆNK IKKE SÅ MEGET OVER DETHER VED MAN ALDRIG, HVAD FLOKKEN ER SLÅET.
PAS NU PÅ-VI ER NÆSTEN DER, HVOR VINDEN VIL BLÆSE DEM KRAFTIGT I ANSIGTET!
LAD DEM ENDELIG IKKE DUPERE. DET ER IKKE SÅ VIGTIGT ALDETHER, SER DE!
HVAD ER DER? NÆH, HAM DER. JA, VISSE AF DERES UDTALELSER ER FALDET HAM SVÆRT FOR BRYSTET IØVRIGT...
SE ENGANG DENDER! LADER SOMOM HAN HVERKEN HØRER, SER ELLER FORSTÅR. JEG HÅR DETHER JOB PÅ GRUND AF MIN GENNEMSYRENDE AMORAL - DERMED ER MIN UPARTISKHED STADFÆSTET... HEHEHE!
HAM DER INDHYLDER SIG I TOTAL TAVSHED. INGEN HAR SET HANS ANSIGT ENDNU... SÅDAN HAR JO ALLE SINE SMÅ. JA, HVAD SKAL JEG KALDE DET...
HVAD STIRRER DE SÅDAN PÅ? UDELUKKENDE EN DEKORATION - INSTRUMENTET DER!
DENDER ENGEL ER IKKE TIL AT LEVE MED. DET ER HØJE TID AT ER MUGET UD HER. HVAD NÅR FOLK IKKE TRO, NÅR DE KOMMER IND OG SER DET ROD?!
DE ENESTE DER ALTID HAR EN HELVEDES MASSE AT LAVE ER DEMDER - DE SOVER ALDRIG!

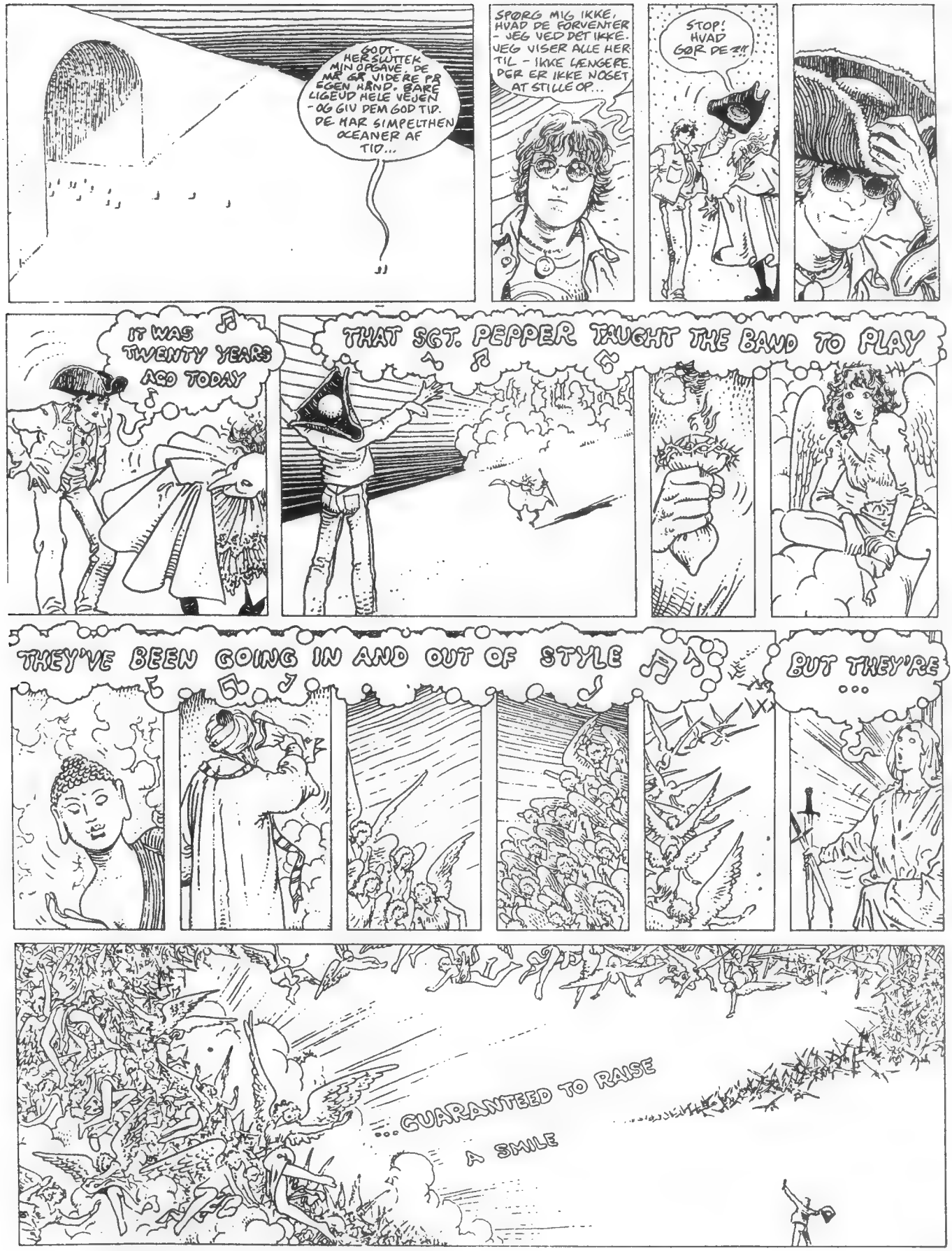
GODT - HERMED SLUTTER MIN OPGAVE. DE MÅ GÅ VIDERE PÅ EGEN HÅND. BARE LIGEUD HELE VEJEN - OG GIV DEM GOD TID. DE HAR SIMPELTHEN OCEANER AF TID...
SPØRG MIG IKKE, HVAD DE FORVENTER - JEG VED DET IKKE. JEG VISER ALLE HERTIL - IKKE LÆNGERE. DER ER IKKE NOGET AT STILLE OP...
STOP! HVAD GØR DE?!!
IT WAS TWENTY YEARS AGO TODAY
THAT SGT. PEPPER TAUGHT THE BAND TO PLAY
THEY'VE BEEN GOING IN AND OUT OF STYLE
BUT THEY'RE ...
...GUARANTEED TO RAISE
A SMILE

Når man har pustet ud efter den stærkt animerede juletid - både i TV og i biograferne - står det lidt sløjt til. Men i beslægtede film sker der dog en del.

Bond is back

Hvor **James Bond** i **Roger Moore**'s skikkelse vel bedst er at sammenligne med en humor-serie, så har »den rigtige« James Bond, **Sean Connery**, altid stået for de bedste kvaliteter i spændingstegneserien (men særlig dybsindigt er det altså ikke. Efter mange år i kulden vender Sean Connery tilbage som James Bond i **»Never Say Never Again«**, der har premiere herhjemme 20. januar. Filmen, der ikke præsenterer noget nyt (det er en remake af **»Thunderball«**), er blevet mødt med stor ros i USA, så hvis man ellers synes om den slags, er det noget at hente.

Fraggle Rock

Dukkefilm er en ofte overset del af animationsteknikken. Den optræder i mange former fra Østeuropas traditionelle dukker til **Ray Harryhausen**'s stop-motion effekter. Mere kendt er vel nok dukker, der direkte styres af et menneske, eller med andre ord - **Muppets.**

Jim Henson der skabte **Muppet Show** og siden stod bag eventyrfilmen **»Dark Crystal«**, bruger nu igen sine Muppets i et børneshow, **»Fraggle Rock«.** TV-seere, der kan se tysk TV, har kunnet stifte bekendtskab med denne nye serie her. For alle andre er der mulighed for at se den på video.

Selv om dette nye Henson produkt først og fremmest er rettet mod børn, så er humoren noget dobbelttydig, ordspilsvittighederne flyver om ørerne på en, og vore samfundsnormer bliver sat på hovedet. Der er naturligvis gået lidt tabt i oversættelsen, for hvilken effektfreak vil ikke øjeblikkeligt falde for en opdagelsesrejsende ved navn **Travelling Matt?**

Dragon's Lair

Hvad der kan lyde som titlen på en ny fantasy-film, er i virkeligheden et nyt videospil. Helt vildledende er titlen nu ikke, for det drejer sig om et nyt spil, der bruger ægte, klassisk animation.

Don Bluth, den tidligere **Disney**-tegner, der gik sine egne veje med den mesterlige **»Secret of Nimh«**, står for animationen. Det er naturligvis svært at kombinere spillet med animationen, men når systemet er pudset helt af, vil spilleren kunne overtage en rolle i filmen og bekæmpe drager og gøre, hvad helte nu ellers gør. Spilleren vil i realiteten inden for et begrænset antal muligheder skabe sin egen mini-film.

Steen Blendstrup

De gør Danmark dejligere...

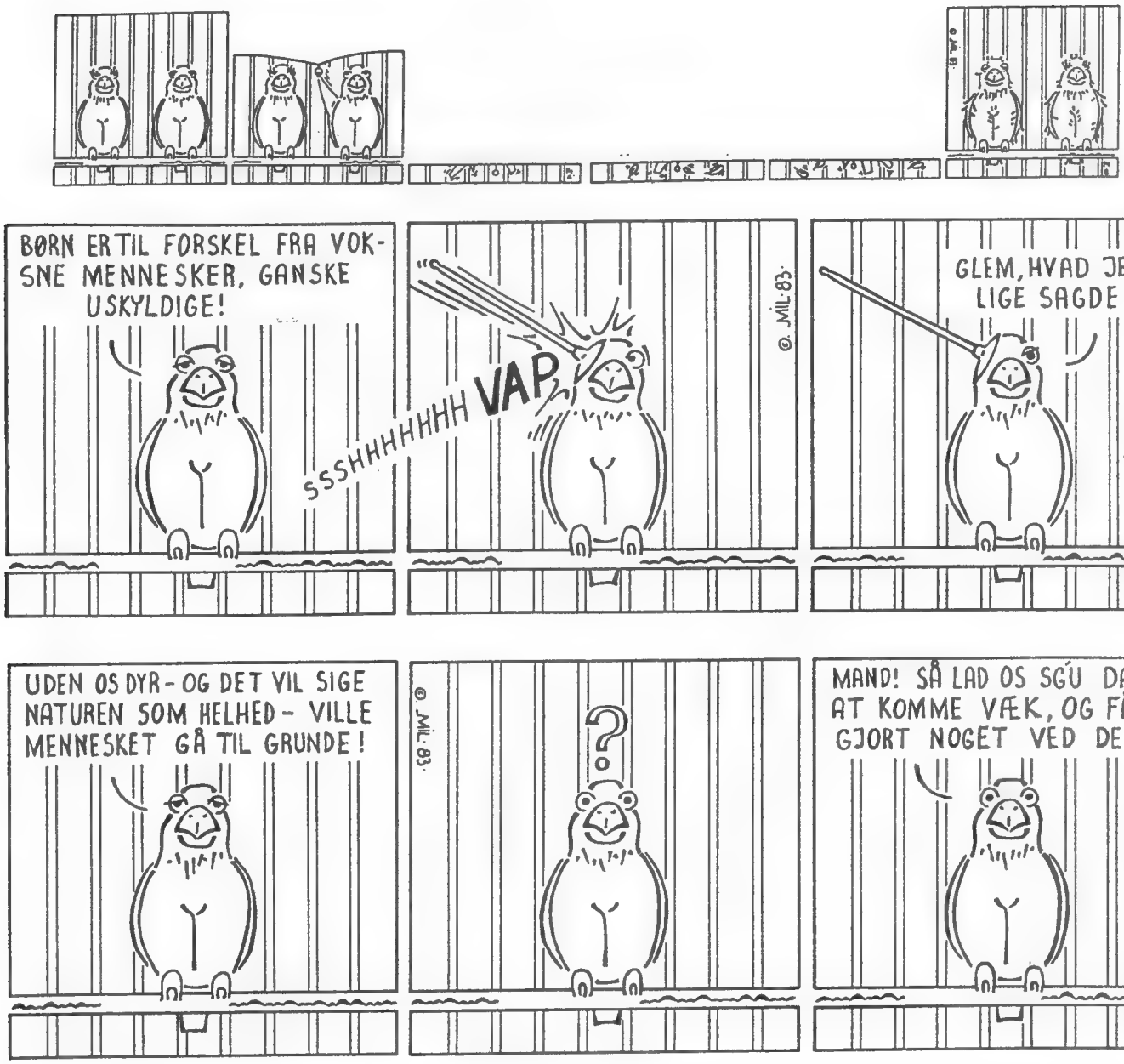
BØRN ER TIL FORSKEL FRA VOKSNE MENNESKER, GANSKE USKYLDIGE!
SSSHHHHHHH
VAP
© MIL·83·
GLEM, HVAD JEG LIGE SAGDE!
5.
UDEN OS DYR - OG DET VIL SIGE NATUREN SOM HELHED - VILLE MENNESKET GÅ TIL GRUNDE!
© MIL·83·
?
MAND! SÅ LAD OS SGU DA SE AT KOMME VÆK, OG FÅ GJORT NOGET VED DET!
3.

Månedens pin-up i »De gør Danmark dejligere« er Michael Lorenz fra Aalborg med striben BORIS.

Michael beretter: »BORIS er en kanariefugl, som jeg startede på for nogle måneder siden. Jeg har indtil nu tegnet ca. 25 striber. Selv er jeg født d. 1/9-1961 i København, og slog mig for få år siden ned i Aalborg (med en jydinde!). Jeg har altid været - og er stadig - vild med tegneserier og har selv ca. 800 danske seriealbums, blade og bøger.

Jeg har tegnet, siden jeg kunne holde på en blyant og har i tidens løb lavet en del tuschtegninger, oliemalerier og akvareller. Jeg har en drøm om udelukkende at lave tegneserier, og har i de senere år startet på en del serier. Desværre er jeg aldrig tilfreds med mine historier, og de fleste er kun blevet til et par sider. Ideer har jeg sådan set nok af - det er bare det, at få dem sat sammen på den rigtige måde!

Jeg er selvlært, og da jeg samtidig ikke kender nogen, der tegner og som jeg kan vise mit arbejde og diskutere det med, gør, at jeg er ret usikker og kritisk overfor det, jeg laver. Her i '83 har jeg dog fået lavet et par 10-siders historier. Et par alvorlige og dystre sager, som foregår i Grønland.«

Hermed opfordres eventuelle interesserede tegnere i Aalborg-området til at kontakte Michael til gensidig glæde og gavn. Skriv til: Michael Lorenz, Thulevej 56, 9210 Aalborg SØ.

ANMELDELSER

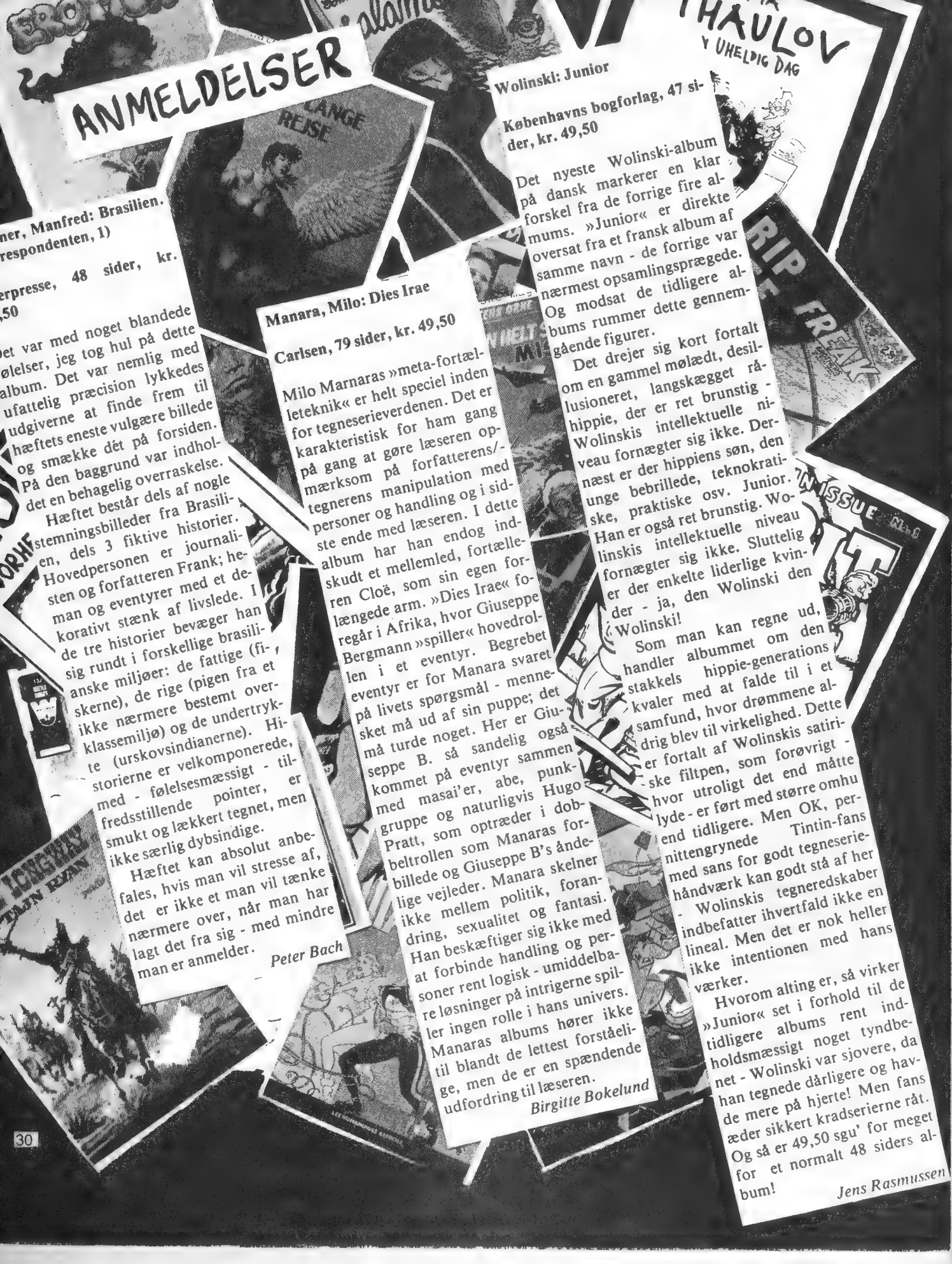

ner, Manfred: Brasilien. respondenten, 1)

erpresse, 48 sider, kr. ,50

Det var med noget blandede følelser, jeg tog hul på dette album. Det var nemlig med ufattelig præcision lykkedes udgiverne at finde frem til hæftets eneste vulgære billede og smække det på forsiden. På den baggrund var indholdet en behagelig overraskelse.

Hæftet består dels af nogle stemningsbilleder fra Brasilien, dels 3 fiktive historier. Hovedpersonen er journalisten og forfatteren Frank; heman og eventyrer med et dekorativt stænk af livslede. I de tre historier bevæger han sig rundt i forskellige brasilianske miljøer: de fattige (fiskerne), de rige (pigen fra et ikke nærmere bestemt overklassemiljø) og de undertrykte (urskovsindianerne). Historierne er velkomponerede, med - følelsesmæssigt - tilfredsstillende pointer, er smukt og lækkert tegnet, men ikke særlig dybsindige.

Hæftet kan absolut anbefales, hvis man vil stresse af, det er ikke et man vil tænke nærmere over, når man har lagt det fra sig - med mindre man er anmelder.

Peter Bach

Manara, Milo: Dies Irae

Carlsen, 79 sider, kr. 49,50

Milo Marnaras »meta-fortælleteknik« er helt speciel inden for tegneserieverdenen. Det er karakteristisk for ham gang på gang at gøre læseren opmærksom på forfatterens/tegnerens manipulation med personer og handling og i sidste ende med læseren. I dette album har han endog indskudt et mellemled, fortælleren Cloë, som sin egen forlængede arm. »Dies Irae« foregår i Afrika, hvor Giuseppe Bergmann »spiller« hovedrollen i et eventyr. Begrebet eventyr er for Manara svaret på livets spørgsmål - mennesket må ud af sin puppe; det må turde noget. Her er Giuseppe B. så sandelig også kommet på eventyr sammen med masai'er, abe, punkgruppe og naturligvis Hugo Pratt, som optræder i dobbeltrollen som Manaras forbillede og Giuseppe B's åndelige vejleder. Manara skelner ikke mellem politik, forandring, sexualitet og fantasi. Han beskæftiger sig ikke med at forbinde handling og personer rent logisk - umiddelbare løsninger på intrigerne spiller ingen rolle i hans univers. Manaras albums hører ikke til blandt de lettest forståelige, men de er en spændende udfordring til læseren.

Birgitte Bokelund

Wolinski: Junior

Københavns bogforlag, 47 sider, kr. 49,50

Det nyeste Wolinski-album på dansk markerer en klar forskel fra de forrige fire albums. »Junior« er direkte oversat fra et fransk album af samme navn - de forrige var nærmest opsamlingsprægede. Og modsat de tidligere albums rummer dette gennemgående figurer.

Det drejer sig kort fortalt om en gammel mølædt, desillusioneret, langskægget råhippie, der er ret brunstig - Wolinskis intellektuelle niveau fornægter sig ikke. Dernæst er der hippiens søn, den unge bebrillede, teknokratiske, praktiske osv. Junior. Han er også ret brunstig. Wolinskis intellektuelle niveau fornægter sig ikke. Sluttelig er der enkelte liderlige kvinder - ja, den Wolinski den (Wolinski!

Som man kan regne ud, handler albummet om den stakkels hippie-generations kvaler med at falde til i et samfund, hvor drømmene aldrig blev til virkelighed. Dette er fortalt af Wolinskis satiriske filtpen, som forøvrigt - hvor utroligt det end måtte lyde - er ført med større omhu end tidligere. Men OK, pernittengrynede Tintin-fans med sans for godt tegneseriehåndværk kan godt stå af her - Wolinskis tegneredskaber indbefatter ihvertfald ikke en lineal. Men det er nok heller ikke intentionen med hans værker.

Hvorom alting er, så virker »Junior« set i forhold til de tidligere albums rent indholdsmæssigt noget tyndbenet - Wolinski var sjovere, da han tegnede dårligere og havde mere på hjerte! Men fans æder sikkert kradserierne råt. Og så er 49,50 sgu' for meget for et normalt 48 siders album!

Jens Rasmussen

KORT med HJORTH

Endelig skete det. Med **Gutenberghus**-udgivelsen af **»Løjtnant Blueberry«** nr. 16-18 indenfor sidste halvår af 1983 er ringen sluttet. Albummene 19 og 20 har **Interpresse** jo forlængst udgivet. Da album 18, **»Brækket næse«** (hvorfor kalder man den ikke »Brak-tud«?), danner indledningen til den medrivende og nuancerede beretning om apachernes sidste kranspetrækninger i forsøget på at overleve som folk, som fortsættes og afsluttes i de to IP-udgivelser, er der tale om en særdeles velkommen udgivelse.

Men 16 og 17, **»Lovløs«** og **»Angel Face«**, er ikke mindre velkomne. Tilsammen udgør de den bedste og mest fængslende episode i den lange serie.

Persongalleriet er som altid nuanceret og farverigt. Handlingen som altid spundet i et edderkoppespind af indviklede tråde fyldt med overraskelser, men altid parat med fornuftige forklaringer og logiske, troværdige problemløsninger eller mangel på samme.

Charlier har igen godt fat i personer og handlingsmønstre, som indgår i et overordnet politisk spil hvis ulykkelige udgang gerne skulle kaste skylden for et attentat på præsidenten Grant på Blueberry.

Grant overlever, men endnu en gang må Blueberry erkende, hvor umuligt det er for den enkelte at kæmpe mod de kræfter, som med alle midler ønsker at sætte sig på magten i det nye USA.

Der er god grund til med denne historie at drage paralleller til nutiden. Bl.a. til et ulykkeligt præsidentmord i Dallas for 20 år siden.

Uden **Giraud** ved tegnebordet var Charliers historie dog næppe blevet andet end endnu en overfladisk western. For en stor del af nuancerne i miljø- og personbeskrivelsen må tilskrives Giraud. Hver af hans personer udstråler individuelt liv og tvinger læseren til at interessere sig for begivenhederne. Miljøerne virker autentiske til mindste detalje. Og ikke at forglemme: Lay-out'en, perspektivvariationen og farvesætningen lever til stadighed med i begivenhederne, så læserens følelser konstant holdes på bristepunktet og forventningen til det videre forløb hele tiden er til stede.

Iøvrigt er det værd at bemærke, hvordan Girauds alter ego, **Moebius**, oftere og oftere præger »Blueberry« med sin mere forenklede tegnestil i netop disse tre albums. Uden at det på nogen måde skader serien. Snarere tværtimod.

Efter dette begejstringshyl skal jeg yderst kort konstatere, at Carlsen nu fortsætter serien om **»Clifton«**. Bd. 1 rummede **Macherots** charmerende og morsomme start på denne detektiv-serie. Bd. 2 og 3, **»Syv dage til at dø«** og **»En hjertesag«** og de efterfølgende af **de Groot** og **Turk** er bedst tjent med at blive glemt. Man savner helt Macherots uomtvistelige talent og fortælleglæde og stemningsmættede billedsekvenser. Hos de Groot og Turk kan man vist bedst tale om rutine og pligtarbejde.

Og lad mig så til sidst konstatere, at Carlsen heldigvis også fortsætter **Frank Robbins'** **»Johnny Hazard«**. Bd.2. **»På kæmpeøglernes ø«**, har før stået at læse i **»Comics«** bd.6, men nu foreligger den i ny og bedre farvelægning. Spænding og eskapisme så det forslår, men for pokker hvor er det godt fortalt.

Anders Hjorth-Jørgensen

UDGIVELSER I JANUAR

Carlsen if

Kasmarotterne,4: Vild panik
LeFranc,7: Oasen

a/s Interpresse

Storm,2: Dødens Palads
Rødskægs Søn,2: Fælden på Yucatan
Lille Lasse,3: Kup og Kugler
Jonathan,8: Slangens Privilegium
Ministeren,1: Her går det godt

KOMMENTAR

Da tegneserien blev voksen

Jens Thorhauge har sine egne, helt private meninger om tegneserier og om forskningen af samme. Men som anmelder er han næsten kriminel i sin (bevidste?) uvederhæftighed, jfr. den usandsynligt forvrængede omtale af min bog, "Da tegneserien blev voksen. Præsentation af kvalitetstegneserier". Men jeg skal af pladshensyn nøjes med at slå ned på blot een enkelt, konkret sætning, der beviseligt dokumenterer, at manden ikke er til at stole på.

Thorhauge citerer flg. fra min bog - i en analyse af Gimenez: "Formsproget er enkelt og usminket, en bevidst karikeret socialrealisme med klare, troværdige typer - skildret intenst, men stilfærdigt". Om dette faktisk helt precise signalement af een bestemt side af Gimenez' serier, roder Thorhauge sig ud i noget pinagtigt vrøvl, gående på at jeg dermed giver "et kritisk udsagn"! ... Thorhauge tror, at "enkelt og usminket" er negativt ladet - plus at det skulle stå i modsætning til dét ord, han ville foretrække - nemlig "grov". Lad mig nøjes med at slå fast, at det er dog "interessant"! Men ellers vil jeg blot anbefale folk selv at studere min bog - gerne lidt mere grundigt... - og selv læse mine analyser og oplysninger vedr. ca. 30 af de førende tegneseriekunstneres værker for unge og voksne - udgivet på dansk. Derved vil en og anden nok bemærke, at Thorhauge nå være ude i et bestemt ærinde, jeg ikke her skal underholde bladets læsere med,

Venlig hilsen,

Bent Vørge.

Bent Vørge.

UHYRET FRA DYBET
VI TROR SLET IKKE PÅ DEN MED SØUHYRET. DET ER BARE EN KOMMERCIEL FIDUS!
KOM, VI SKRIDER!
Kro
LOCH NESS
LOCH NESS UHYRET LOKKER SLET IKKE FOLK HERTIL MERE. ALLE SIGER DET ER EN KOMMERCIEL FIDUS. HVAD SKAL JEG GØRE?
TAG DEN MED RO! JEG HAR LIGE DEN OPFINDELSE DU HAR BRUG FOR!
SIDSTE ÅR HOLDT JEG SOMMERFERIE I DEN SVENSKE SKÆRGÅRD, OG DER SÅ JEG EN RÅDDEN TRÆSTAMME PÅ NOGLE TONS, DER TIL FORVEKSLING LIGNEDE ET SØUHYRE.
MED DENNE MASKINE KAN VI SKIFTE DENNE STORE STENBLOK UD MED DEN RÅDNE TRÆSTAMME FRA SVERIGE.
?
SNIP SNIP SNIP
VI BEHØVER BARE AT BERØRE STENEN HER MED DENNE STAV!
SNIP SNIP SNIP
IMENS I SVERIGE!
KOM OP DERNEDEFRA, ELLER VI KASTER DYBVANDSBOMBER!
NJET!
OG I SKOTLAND...
HJÆLP DET ER SØUHYRET!!!
DEN HAR SPIST STAVEN.
SNIP SNIP SNIP
HOV! DEN FORSVANDT!
POF
OG I SVERIGE...
HJÆLP!! RUSSERNE HAR FÅET ET HEMMELIGT VÅBEN!!
POF
I SKOTLAND!
DET SØUHYRE ER STADIG EN KOMMERCIEL FIDUS!
KOM, NU TA'R VI TIL MALLORCA!
HULK HULK
MÅRDØN SMET -83

DØD OG ØDELÆGGELSE
SPANKINGMAN ER PÅ FORBRYDER-JAGT I STORBYEN!
OK
MØD KANOMANDENS VREDE! DENNE GANG KAN INTET STANDSE MIG!
GÆT EN GANG TIL, DIN LEDE SLYNGEL!
DØD OG ØDELÆGGELSE! HAN FIK RAM PÅ MIG.
MINE GAMLE FJENDER FEDMEMANDEN OG LAGKAGEMANDEN!
DENNE GANG KAN INTET STANDSE OS!
SPLAT
HAMBORG
DØD OG ØDELÆGGELSE! HAN FIK RAM PÅ OS.
UHM, JORDBÆR!
OG SÅ AF STED MOD NYE EVENTYR... HOV!
SLUP
SATANS MØGUNGER; SMIDER TYGGEGUMMI ALLE VEGNE.
SATANSFORPULET LORT!! DET KLISTRER AD HELVEDE TIL!
RAAAARGH!
SÅDAN ORDNER MAN ET STYKKE GENSTRIDIGT TYGGEGUMMI!
OG SÅ AF STED MOD NYE EVENTYR, FOR AT KÆMPE MOD MIN GAMLE FJENDE GUMMIMANDEN!!
DØD OG ØDELÆGGELSE! HAN FIK RAM PÅ MIG!
MÅRDØN SMET -83

EN NABOS BEKENDELSER

Vi kvinder deltager mere aktivt i det offentlige liv end mændene vil indrømme.

Det var f. eks. mig, der startede indsamlingen af underskrifter, så vi fik den larmende trommeslager og hans uægte trillinger smidt ud af ejendommen.

Den nye lejer så meget stilfærdig ud, men man kan jo aldrig vide.

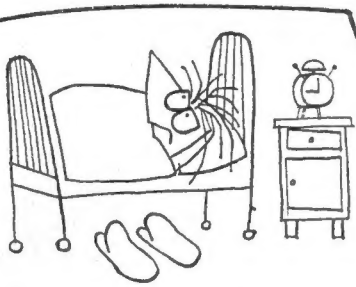

Så jeg gik tidligt i seng og lå ganske stille og lyttede, men der kom ikke en lyd fra hans lejlighed.

Efter en uges søvnløs lytten steg mit forbrug af nervepiller enormt.

Og til sidst blev hans stilhed så pervers, at jeg gik amok og måtte flytte.

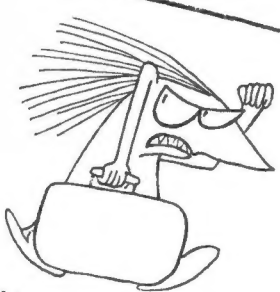

Det er utroligt, så hensynsløse folk er over for deres naboer nutildags.

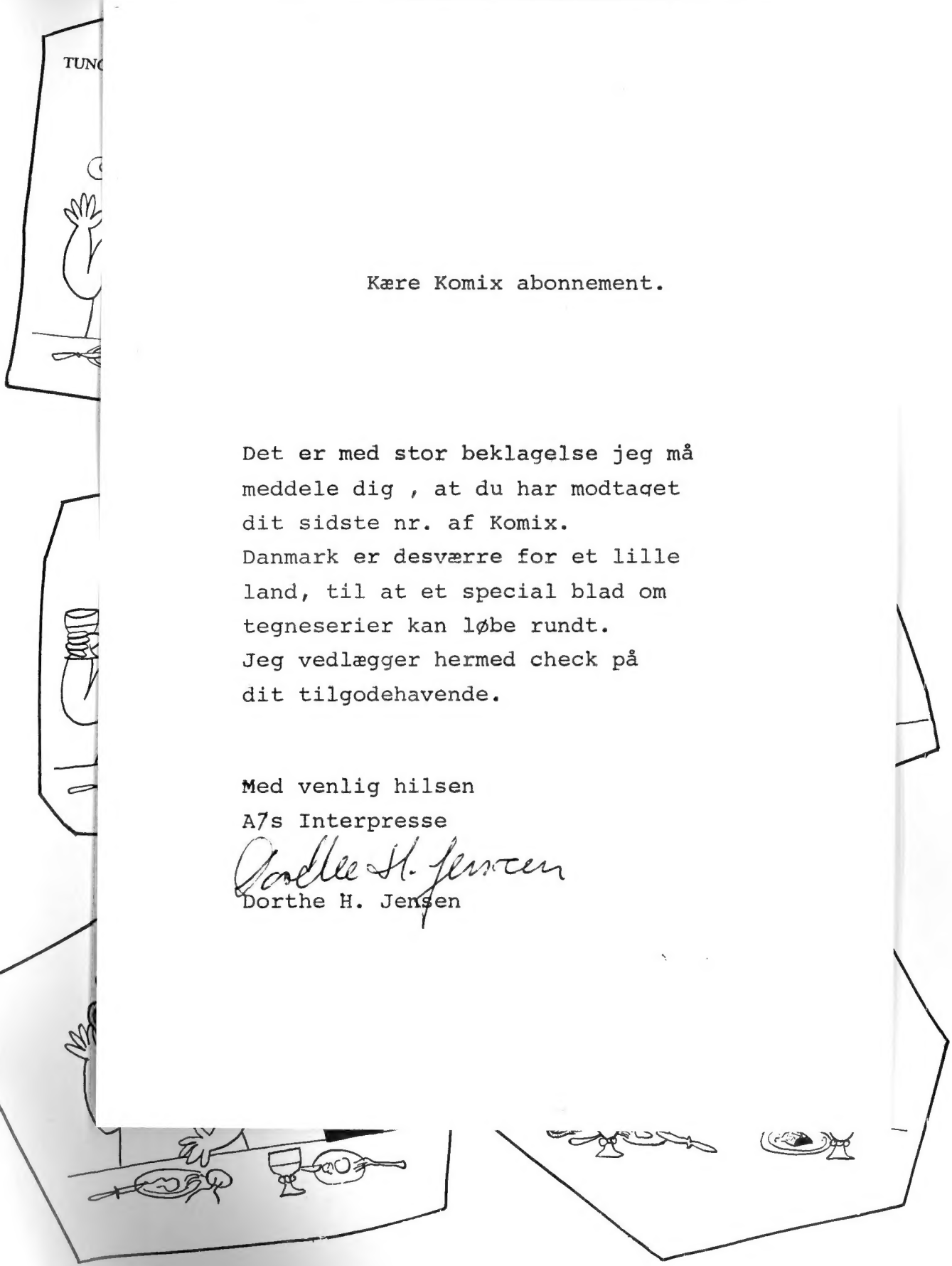

Kære Komix abonnement.

Det er med stor beklagelse jeg må meddele dig , at du har modtaget dit sidste nr. af Komix.
Danmark er desværre for et lille land, til at et special blad om tegneserier kan løbe rundt.
Jeg vedlægger hermed check på dit tilgodehavende.

Med venlig hilsen
A7s Interpresse
Dorthe H. Jensen